

Migracions temporals i definitives de la Conca de Barberà a Tarragona ciutat entorn la Tercera Guerra Carlina

RESUM

Prèvia introducció sobre les accions de les partides carlines a la Conca de Barberà (1872-1875), s'analitzen les característiques dels emigrants d'aquesta comarca a la ciutat de Tarragona, segons el padró municipal d'habitants de 1875: gènere, origen, estructura professional, (on destaca el servei domèstic femení), l'edat i any d'arribada, els cònjuges i el lloc de naixement dels fills.

RESUMEN

Previa introducción sobre las acciones de las partidas carlistas en la Conca de Barberà (1872-1875), se analizan las características de los emigrantes de esta comarca en la ciudad de Tarragona, según el padrón municipal de habitantes de 1875: género, origen, estructura profesional, (destaca el servicio doméstico femenino), edad y año de llegada, cónyuges y lugar de nacimiento de los hijos.

ABSTRACT

After an introduction about the actions of the Carlist people in la Conca de Barberà (1872-1875), this study analyze the characteristics of the emigrants of this region to the city of Tarragona, according to the municipal register of 1875: gender, origin, jobs, (which highlights the female domestic service), age and year of arrival, and place of birth of the children.

Paraules clau: Tercera Guerra Carlina, migracions, minyones, Conca de Barberà, Tarragona.

Palabras clave: Tercera Guerra Carlina, migraciones, criadas, Conca de Barberà, Tarragona.

Keywords: Third Carlist war, migrations, servants, Conca de Barberà, Tarragona.

Josep M. Grau i Pujol. Arxiver i historiador (Montblanc, 1963), col·laborador habitual de revistes de centres d'estudis de la Conca de Barberà, el Camp de Tarragona, l'Urgell i les Terres de Girona. S'ha especialitzat en història moderna, si bé també investiga el període contemporani.

Migracions temporals i definitives de la Conca de Barberà a Tarragona ciutat entorn la Tercera Guerra Carlina

Josep M. Grau i Pujol

*ceconcabarbera@gmail.com

El propòsit d'aquest estudi és analitzar l'emigració de la Conca de Barberà a la ciutat de Tarragona en la darrera meitat del segle XIX i comprovar quina incidència hi tingué la Tercera Guerra Carlina, per la qual cosa abans de comentar i exposar les dades obtingudes, oferim unes breus notícies dels moviments de les partides insurrectes a la comarca, seguint un ordre cronològic. La informació del conflicte l'hem extret dels comunicats que els corresponents de Montblanc i l'Espluga de Francolí enviaven periòdicament als diaris tarragonins, notes que hem complementat amb referències bibliogràfiques de la monografia de Robert Vallverdú Martí *El tercer carlisme a les comarques meridionals de Catalunya, 1872-1876*, (Barcelona, 1997). Per manca de temps i no estar digitalitzada, no hem pogut buidar la premsa reusenca.

La Tercera Guerra Carlina a la Conca de Barberà (1872-1875)

La premsa sovint fa esment dels atacs armats dels carlins a les principals viles de la Conca, especialment l'Espluga de Francolí i Montblanc, el cobrament de contibucions, les accions contra les comunicacions, (transport ferroviari i per diligència, robatori del correu i talls al telègraf), els segrests de persones, a més de les desercions de joves per evitar el servei militar obligatori i la seva posterior incorporació a les files dels sublevats, a continuació presentem la cronologia dels principals esdeveniments succeïts a la comarca:

1872

En el rotatiu *El Tarraconense*, hi llegim:

"Montblanch 13 de mayo. Celebrose en esta villa la Fiesta Mayor con toda tranquilidad y con la alegría propia de las circunstancias anormales que corremos. Algunos de los dispersos [carlins] del día 11, en [número de unos 80, se reunieron a las órdenes de los hermanos [Pere i Agustí] Cendrós, y pasaron por cerca de esta villa [Montblanc] en la madrugada de ayer en dirección a Figuerola [del Camp], diciéndose iban a engrosar las filas de la partida carlista mandada por el cabecilla Torres. Parece que los heridos hechos a los sublevados son en mayor número que los que ayer dije a usted lo habían sido".

Seguint la capçalera esmentada, però del dia quinze s'hi escriu:

"Montblanch 12 de mayo. Ha resultado ser muy cierto el tiroteo que ayer se dejó oír, y del que le puse en conocimiento en mi anterior. Como le manifesté, las partidas del *Guerxo de la Ratera* [Pere Sorribes], y Cendrós unidas, entraron en las Borjas de Urgel, en donde reclutaron algunos partidarios. Sin duda tuvieron noticia que les perseguía una columna de tropa, pues que a toda prisa desalojaron las Borjas [Blanques] y, desandando lo andado, se dirigían hacia Vinaixa, pernóctando en Tarrés y bosques contiguos a Senant. Ayer a las 7 de la mañana fueron alcanzados por la susodicha columna entre Senant y Fullede, y se rompió el fuego por ambas fuerzas, resultando por parte de los sublevados, muertos el *Guerxo de la Ratera*, un

individuo de la Espluga de Francolí y otro de la Espluga Calba, tres o cuatro heridos y dos prisioneros. Duró la escaramuza unas tres horas, habiendo quedado dispersada por completo la partida carlista, según hemos oído asegurar por uno de los individuos que la componían y que se ha presentado en esta villa [Montblanc] acogiéndose a indulto, quien ha añadido que la caballería les ha dado una carga, persiguiéndoles hasta el Tallat. Han pasado por esta población y sus afueras unos 50 o 60 dispersos [carlins] que, sin armas, iban a presentarse, iban muy azorados. Con la dispersión de la partida espresada, puede darse por terminada en este distrito la insurrección carlista”, la historiografía coneix aquests fets com l’acció de Senan (Vallverdú, p. 54-55).

En una altra capçalera, concretament el *Diario de Tarragona*, el corresposal de la vila ducal hi envia aquesta crònica:

“Montblanch 18 de mayo de 1872, muy señor mío: Anoche, serían las nueve, cuando fuimos inopinadamente visitados por el cabecilla [Josep Maria] Barenys con su partida, fuerte de 100 plazas, y luego se le agregó Sendrós con 40 hombres, en general iban bien armados, no molestaron a nadie, y lo que compraron, lo pagaron religiosamente, el pueblo no se inmutó para nada, del mismo modo que si llegaran tropas regulares, a la media hora de haber permanecido en ésta, se fué dicha partida en dirección a la Guàrdia [dels Prats], decíase que la vía férrea estaba interceptada, lo que no es exacto, pues se limitaron a cortar los alambres eléctricos a un kilómetro de la estación, los que fueron repuestos al poco tiempo en su estado primitivo. Aquí predomina el elemento carlista templado, quien abriga esperanzas, a pesar de tantos desastres como ha sufrido, de una pronta reacción”.

El corresposal espluguí del referit *Diario de Tarragona*, informa que el dia 22 de maig 1872, per primera vegada havia entrat a la l’Espluga de Francolí una partida de carlins, concretament uns 600 homes comandats per Josep M. Barenys, els quals van menjar i comprar queviures, sense causar cap perjudici.

“Hace pocos días estuvo en la vecina población de Sarreal, una de las partidas carlistas que vagan por esta comarca, pero no se atrevió a visitarnos, sin duda, porque debía saber, que los liberales de Barbará están resueltos a no consentir a los partidarios del absolutismo”.

En una anotació posterior, s’informa que la referida partida era del Cendrós i la formaven uns 200 homes”, (*El Tarraconense* 25 de maig de 1872). El novembre el carlí Joan Castells entra a Solivella, on hi cobra la contribució (Vallverdú, p. 69).

1873

El mes de gener els legitimistes Francesc Tallada i el *Manco* de Rocallaura recorrien els pobles de la Conca (Vallverdú, p. 80).

En aquest any la premsa de la capital provincial les referències als atacs dels reialistes són abundants i precisos al *Diario de Tarragona* vuit de febrer de 1873: s’hi publica:

“El cobrador de contribuciones que, según decimos en otro suelto, tuvo que aporntar a los carlistas los fondos que tenía recaudados en Espluga de Francolí, estuvo ayer en ésta [Tarragona] a presentar al delegado del Banco de España el recibo que le fué entregado por el cabecilla [Francesc] Tallada. Este le dejó en su poder 20 reales para que pudiera verificar el viaje. Entretanto que la guardia civil persigue a las partidas carlistas, los ladrones hacen de las suyas asaltando a los pasajeros en los caminos más frecuentados de la provincia. A este paso ¿quien se atreverá a salir de su casa?” (...). Al declinar el día de anteayer la partida carlista que manda Tallada, fuerte de 250 hombres, penetró en Espluga de Francolí trabándose una pequeña lucha sostenida por los 25 o 30 voluntarios de la libertad que hay en dicho pueblo, de la que resultó muerto uno de los carlistas [Joan Llaurador Arbós]. Los citados voluntarios, no pudiendo resistir a la superioridad de las

fuerzas carlistas, se encerraron en él, quedando estos dueños del pueblo. Al cobrador de contribuciones que se hallaba en el mismo, le hicieron aprontar los carlistas 294 duros que tenía recaudados, cobrando además del Ayuntamiento 350, por vía de contribución. Pernoctaron en el pueblo, saliendo del mismo a eso de las ocho de la mañana de ayer”.

El trenta de maig els carlins deturen el conductor de correus entre Rocafort de Queralt i Vallfogona de Riucorb i s'emporten la premsa que duia (Vallverdú, p. 241).

El quatre de juny el general Rafael Tristany amb dos mil homes aconsegueix penetrar a l'Espluga de Francolí, on hi roman setze hores, hi cobren els tributs, cremen parcialment la rectoria (teulada, portes i finestres) i l'església vella, de l'acció en resulten morts quatre voluntaris liberals morts (Vallverdú, p. 92).

En el segon semestre de l'any, resseguint el mateix *Diario de Tarragona (DT)*, s'hi relata:

“Escriben de Montblanch que el sábado último salieron de dicha villa varios vecinos al mando de José Cabeza, (a) *Ponet*, a engrosar las partidas carlistas, añadiendo que pasan actualmente de ciento los vecinos de Montblanch que actualmente sirven en las filas del pretendiente” (*DT* 11 de setembre de 1873), pocs dies després: “La partida carlista que manda el cabecilla [Joan] Baró entró el sábado último en Espluga de Francolí y cobró la contribución” i “El viernes último veinte y dos vecinos de Espluga de Francolí marcháronse a engrosar las filas de los carlistas. Créese que ingresaron en la partida de [Joan] Baró” (...),”Para el rescate de los vecinos de Montblanch, que el cabecilla Baró se llevó prisioneros, se ha pagado a los carlistas 1.600 duros. El alcalde señor Magriñá se halla también en libertad”. (*DT* 16 de setembre 1873).

1874

El 16 de gener Ramon Treserra Refart, àlies el *capellà de Prades*, cobra la contribució a Vallclara (Vallverdú, p. 117). La nit del dos de febrer els carlins entren a Montblanc, maten al sentinella i a dos soldats més, la guarnició composta per 18 soldats i 50 voluntaris es tancà a l'església de Santa Maria, després de tres hores marxaren i s'emportaren com a hostatges als millors terratinents liberals, en l'acció resultaren morts vint defensors i dos carlins (Vallverdú, p. 119). La premsa es fa ressò d'aquests segrestos:

“Siguen aún en poder de los carlistas los propietarios de Montblanch que aquellos se llevaron en rehenes el día que penetraron en dicho pueblo por no haberse podido llegar a un arreglo en las gestiones que se practican para su rescate. Parece que los carlistas exigen para ello la exorbitante cantidad de nueve mil duros”. (*DT* 20 de febrer de 1874). El 14 de març, Tristany es trobava a l'Espluga de Francolí (Vallverdú, p. 124).

Els assalts als mitjans de comunicació terrestre eren habituals:

“El primer tren descendente de las Borjas [Blanques] fué ayer detenido en Espluga de Francolí por una partida carlista compuesta de 1.000 a 2.000 hombres y mandada por los cabecillas Mora y curas de Flix y Prades. Se dijo también que estaba [Antonio] Lizárraga acompañado de algunas fuerzas procedentes de Navarra, aunque la noticia no parece confirmarse. Después de dos horas se dió orden para que el tren continuara la marcha, sin haber sufrido sus viajeros más molestia que el retraso motivado por la detención. Se sabe que la indicada partida fusiló en la Espluga a un sujeto que había formado parte de las facciones y que se había presentado a indulto”. (*DT*, 8 de juliol).

Els redactors tarragonins també reproduïen notes de la premsa reusenca:

“Leemos en el *Diario de Reus* de ayer: “Al anochecer de anteayer salió parte de la ronda de esta ciudad, a las órdenes de no sabemos que jefe, y con misión que no nos es licito hacer público, en dirección a uno de los pueblos del Bajo Priorato. A la mañana de ayer estaba la citada fuerza de regreso y trajo tres prisioneros

que se dijo eran carlistas. Por cartas, que no nos creemos, en el caso de poder juzgar, se decía si la referida fuerza tuvo alguna baja que consisten en algún herido leve. Lo que ha llamado muy poderosamente la atención del público, es la circunstancia de resultar tales heridos, no habiendo tenido fuego con los carlistas; al menos así lo dijeron durante todo el día de ayer los individuos mismos de la citada ronda”, (*DT* 12 de juliol).

1875

Cap al final de la guerra els avisos de presentacions a indults comencen a ser presents, encara que a vegades fos per motius de salut:

“*El Diario de Reus* dice que anteayer se acogió a indulto en Montblanch, el cabecilla carlista Sendrós, natural de un pueblo [la Guàrdia dels Prats] de aquel partido judicial y que desde el principio de la guerra formaba parte de las facciones (*DT*, 7 de maig).

Prova que molts carlins eren pròfugs del servei militar estatal ens l’ofereix la notícia de les captures:

“Accediendo a la reclamación de la Comisión Provincial, se ha dispuesto que los 47 carlistas que entre los prisioneros de la sorpresa de Aleixar, resultaron ser prófugos de diferentes reservas por el contingente de nuestra provincia, sean considerados como cubriendo cupo por sus respectivos pueblos, para no perjudicar a los suplentes que están cubriendo sus plazas” (*DT*, 20 de maig).

A l’estiu cal esmentar diferents atacs a la Conca de Barberà:

“Nos dicen que de los rehenes que los carlistas se llevaron anteayer de Montblanch, han soltado al registrador de la propiedad y a otro vecino de dicho pueblo. A los demás se los llevaron hacia Rocafort [de Queralt].” (*DT* 13 de juny); “El cabecilla [Joan] Baró, con una partida de 400 hombres pernoctó ayer en Espluga de Francolí, saliendo del pueblo a las seis de la mañana por haber salido de Montblanch en su persecución una columna compuesta de dos compañías de San Fernando, ronda movilizada de Montblanch y una sección de caballería” (*DT*, 26 de juny).

El disset de novembre a Vimbodí es presentà a indult el cap carlí Masgoret, juntament amb part de la seva ronda (Vallverdú, p. 186).

En ocasions la premsa calcula la mortalitat dels partidaris de Carles VII per poblacions, com és el cas de l’Espluga de Francolí:

“Se nos ha dicho que han sucumbido en la guerra, la cuarta parte de los mozos de la Espluga que militaron en las filas carlistas”, (*La Opinión*, 5 de desembre).

1876

-Josep Agramunt, àlies el capellà de Flix, és fet presoner i conduït a Barcelona (*DT*, 23 de març). (Sobre aquest personatge vegeu: Josep Agramunt, lo capellà de Flix, i la tercera carlinada, *Miscel·lània del CERE*, 19 (2008), p. 165-170.

“Muchas son las poblaciones de Cataluña que se preparan para celebrar con grandes festejos sus fiestas mayores, que habían carecido de animación y alegría en los últimos años por causa de la guerra civil. De esta provincia y principalmente de los pueblos del Campo de Tarragona, sabemos que no escasearán ni dejarán de ser lujosas las diversiones en proyecto” (*DT*, 27 de juny de 1876).

Robert Vallverdú a través de diferents fonts ha realitzat una estadística acurada de l’origen geogràfic dels carlins i conclou que la comarca que n’aporta més és el Baix Camp (634), seguida per la Conca de Barberà (192), el Tarragonès (181) i l’Alt Camp (140), ara bé si ens aturem en el nombre de desertors i pròfugs, la Conca és situa en primera posició (181), molt per davant dels territoris sota l’àrea d’influència

de Valls (119) o de Reus (126), finalment sobre els morts durant el conflicte, entre els dos bàndols hi ha 73 conquencs, sense comptar Sarral, (que no conserva el registre parroquial d'òbits): en primer lloc destaca Montblanc (19 defuncions), segueix l'Espluga de Francolí (12) i Santa Coloma de Queralt (11).¹

Si a la Conca l'Espluga de Francolí i Montblanc, eren dues destacades viles carlines, en sentit contrari, cal recordar que Barberà era liberal, aquest poble el nou d'octubre de 1874 patí un atac de dues companyies de tradicionalistes que provocà dos carlins ferits, altres dos liberals també ferits i un mort dels darrers.²

Els emigrants conquencs a Tarragona (1875)

Introducció

Respecte la dinàmica migratòria de la Conca vers la ciutat de Tarragona, gràcies a una recerca anterior, sabem que el 1844 a Tarragona hi residien 221 conquencs, dels quals un 55,7% eren dones i la resta homes (44,3%), les poblacions amb més nombre eren Montblanc (48), Sarral (36), l'Espluga de Francolí (35), Vimbodí (22), Solivella (16) i Santa Coloma de Queralt (13), és a dir les de major demografia.³

Tres dècades després, Tarragona continuava essent una de les diverses destinacions dels que decidien marxar de la Conca i la Baixa Segarra, territoris que el 1877 comptaven amb 27.723 persones i segons el padró de dos anys abans a la ciutat hi residien 471 conquencs, una xifra que duplicava la de 1844. El 1875, en el global d'emigrants dominava el contingent femení (58,2%), sobre el masculí (41,8%), la causa principal era el pes de les minyones en el corrent migratori. La capital de Tarragona el 1860 registrava a 18.433 ànimes i el 1877 havia pujat a 23.046, d'aquest creixement poblacional en disset anys, almenys un 10,2% correspondria a la vinguda de conquencs.

La Conca administrativa també augmentava, si l'any 1860 tenia 29.668 habitants, el 1887 passava a 30.106, data del seu màxim demogràfic, una massa que no podria absorbir laboralment, amb la qual cosa l'única via de sortida era la migratòria, tot i així en anys posteriors, amb les diferents crisis agràries, els conflictes esclataran.

Procedència geogràfica

El 1875 les poblacions amb més volum migratori a Tarragona són les majors de dos mil habitants, amb Montblanc i l'Espluga al capdavant, seguides de Sarral i Santa Coloma de Queralt, amb menys demografia, trobem a Barberà, Vilaverd, Vimbodí, Blancafort, Solivella i Blancafort. La Conca estricta, de producció vitivinícola, supera amb escreix a la Baixa Segarra, més cerealística. A partir de 1863, l'arribada del ferrocarril a Montblanc i altres pobles de la comarca, facilitaria el transport de persones i mercaderies.

Origen geogràfic dels emigrants de la Conca de Barberà a Tarragona segons el padró de 1875

<i>La Conca estricta</i>	<i>H</i>	<i>D</i>	<i>T</i>
-Barberà de la Conca	17	17	34
-Ollers	1	5	6
-Blancafort	9	9	18
-L'Espluga de Francolí	36	57	93
-Montblanc	50	74	124
-La Guàrdia dels Prats	3	1	4
-Lilla	6	1	7

-Prenafeta	-	1	1
-Rojals	1	1	2
-Pira	2	7	9
-Rocafort de Queralt	2	6	8
-Sarral	13	22	35
-Senan	1	6	7
-Solivella	4	12	16
-Vallclara	-	2	2
-Vallverd de Queralt:	1	-	1
-Vilanova de Prades	3	1	4
-Vilaverd	10	11	21
-Vimbodí	12	9	21
<i>La Baixa Segarra</i>			
-Conesa	5	3	8
-Passanant	-	2	2
-Les Piles	1 3	4	
-Pontils	1	1	2
-Santa Coloma de Queralt	15	20	25
-Santa Perpètua de Gaià	1	1	2
-Savellà del Comtat	-	1	1
-Vallespinosa	1	-	1
-Vallfogona de Riucorb	2	1	3
Total	197	274	471

Abreviatures: H (Homes), D (Dones), T (Total).

Els originaris de les viles més grans de la Conca tenien més facilitats per integrar-se a la ciutat, en disposar d'una economia més diversificada. La raó que l'Espluga de Francolí sigui la segona en emigrants la podem trobar en ser un lloc d'estiu dels camptarragonins i altres forasters, circumstància que permetria relacionar-se amb els autòctons, les cròniques periodístiques del moment són eloqüents:

"El calor empieza a desalojar de sus habitacionces a los que visita, lo está demostrando el que, sin embargo de ser la temporada más agradable y útil para residir en Espluga de Francolí, desde mediados de julio a últimos de agosto, es ya mucha la gente que se dirige a beber aquellas saludables y frescas aguas, contándose algunas familias de Barcelona y del Ampurdán. A medida que se abren nuevas carreteras, aumenta la concurrencia a dicho sitio, donde la juventud pasa frecuentes ratos de muy agradable solaz en aquellas deliciosas praderas", (*Diario Mercantil de Avisos y Noticias*, Tarragona), 9 de juliol de 1856). La premsa provincial inseria sovint anuncis publicitaris per esperonar a viatjar-hi: "A la Espluga [de Francolí]: A tomar las aguas que aumenta el calor. Desde el día 9 del corriente [juliol] saldrá todos los días de la Rambla, frente al cuartel de San Agustín, un coche de Farran y compañía para dicho punto y vice-versa a las cuatro de la mañana, Los precios siguientes:

-Cabriolé: 20 reales

-Interior: 18 reales

-Banqueta o cupé: 16 reales" (*Diario de Tarragona (DT)*, 17 de juliol de 1861). L'afluència de visitants és vista com un negoci a explotar de forma empresarial:

“Se nos ha dicho que en las inmediaciones del manantial ferruginoso de la Espluga del Francolí se está levantando un grande edificio-fonda que se montará a la moderna y con todas las comodidades apetecibles. Los pacientes que asisten a dichas aguas y los muchos forasteros que acuden a ellas para solazarse, estarán de enhorabuena si se realiza tan útil y deseada mejora” (DT, 14 d’abril de 1872).

Les fondes espluguines construïdes prop del manantial, serien un lloc idoni per a que noies joves autòctones coneguessin famílies benestants per a contractar-les de minyones.⁴

Montblanc també era un lloc atractiu a l’estiu per a poder gaudir de la marinada i evitar la xafogor de les ciutats, especialment les costaneres:

“Montblanch, 23 de agosto de 1877. El excesivo calor que se experimenta estos días por todas partes, hace sin duda, que esta población [Montblanc] se vea todos los días visitada por un sinnúmero de forasteros, que vienen a disfrutar de la fresca brisa que aquí se respira. (...). De la Espluga de Francolí regresan estos días muchísimos forasteros que hace algún tiempo se hallaban tomando aquellas ferruginosas aguas”, (DT, 25 d’agost de 1877).

Estructura professional

La dedicació dels desplaçats conquencs a la capital provincial, bàsicament es centraria en el sector terciari (71,2%) i la meitat eren minyones, és a dir, mà d’obra no qualificada, sense oblidar les persones dedicades al comerç, la sanitat i ensenyament, les darreres amb una elevada mobilitat geogràfica; el sector secundari agrupa a un 18,3% dels nouvinguts de la Conca, distribuïts en diferents rams, on sobresurt la construcció, el tèxtil, la fusta i la pell, gairebé tots artesans i menestrals, amb escassos obrers industrials; el sector primari era minoritari (10,5%), pagesos que treballarien en els masos del terme, alguns pescadors (vinguts a la ciutat de petits) i un pastor. Els percentatges s’aproximen als de 1844, encara que en aquesta darrera data la pagesia tenia una menor presència (4,3%) i en sentit contrari, el sector serveis era lleugerament més elevat (73,3%) i el secundari proper (22,4 %). Un estudi del mateix document censal de 1877, però sobre els emigrants de Constantí, si ho comparem amb els conquencs, constata en el contingent de migrats a la ciutat, un major pes dels pagesos (27,4%) i menor en el terciari (54,9%) i artesanat (17,7%).⁵

Gràcies a una altra recerca sobre migracions a Tarragona, però de 1881 i circumscrita als gironins, sabem que l’ocupació d’aquests immigrants també es concentrava en el terciari (72,3%), seguit del secundari (22,2%) i en darrer lloc el primari (5,5%).⁶

En el padró tarragoní, sobre la definició de pagès, no s’especifica si treballen per compte propi o d’altri, i en el primer cas si tenen terres obtingudes per compra o a través de matrimoni, aquí caldria confrontar dades amb els amillaments municipals, però suposem que la majoria serien jornalers o masovers. Sota el epígraf de pagès, de la Conca localitzem tant a naturals de viles grans (l’Espluga, Montblanc i Sarral), com de mitjanes (Barberà, Solivella, Vilaverd i Vimbodí) i de més menudes (Conesa, Lilla i Pira), els jornalers i mossos segueixen la mateixa tendència en la distribució geogràfica (l’Espluga, Montblanc i Pira), l’únic pastor és sarralenc, tampoc no pot sorprendre la presència de tres pescadors (un de l’Espluga i dos de Vimbodí), perquè havien arribat de joves. En la construcció hi ha sis paletes (dos montblanquins, dos vilavertans, un vilanoví i un sarralenc, el darrer de la reconeguda nissaga Tomàs), quatre peons (dos de Montblanc, un de Solivella i un de Vilaverd) i dos peons caminers (un espluguí i un guardiol), a més d’un marmolista orfe nascut a Blancafort; en el treball de l’espart esmentar a un espartenyer orfe de Blancafort i un esparter de Sarral; en la fusta guanyen els boters,

bàsicament espluguins i montblanquins, però també de Blancafort i Conesa, a més d'un fuster colomí i un escultor de la vila ducal; en el ram del metall, el ferrer és barberenc, el llauner-lampista montblanquí i els dos serrallers un de Santa Coloma de Queralt i l'altre de Conesa, la primera vila recordem que mantenia una tradició de forja important; el treball de la pell era a mans de cinc sabaters (L'Espluga, Montblanc, Rojals, Sarral i Vimbodí), alguns d'ells orfes i residents a la Casa de Beneficència, és a dir que els havien posat d'aprenents en un taller tarragoní per a la seva formació; en el tèxtil documentem a una cosidora de Passanant, una modista de Barberà, dos teixidors (de Sarral i Vilaverd) i quatre sastres, tots ells orfes (Blancafort, L'Espluga, Sarral i Santa Coloma), atenent aquest volum elevat de nois abandonats a l'"enclusa", seria interessant un buidatge dels expòsits dels llibres de baptismes de la Conca de Barberà de la segona meitat del segle XIX. El sector terciari, és el més nombrós, fet explicable per l'economia de la ciutat receptora de la immigració, així en l'ensenyament cal mencionar a tres mestres, un de música de L'Espluga de Francolí (Josep M. Serret), un de Montblanc i un altre de Vallverd de Queralt, el primer arribaria a ser catedràtic de l'Institut de Tarragona, a més cal anotar a una mestra cosidora, vídua de Blancafort; en la sanitat hi ha una llevadora montblanquina que s'encarregava de la Casa de Misericòrdia, en la higiene un perruquer orfe de Blancafort i un aprenent del mateix ofici de Santa Perpètua de Gaià, fill d'un pagès; en les lleis hi ha un advocat de Montblanc (Enric Andreu Vidal) i quatre escriptors (Espluga, Montblanc, Pira i Vallfogona de Riucorb); en el comerç la majoria es dedica a la venda al detall, hi ha dues germanes revenedores espluguines, dos botiguers (l'Espluga i Ollers) i dos comerciants a l'engròs (Lilla i Santa Coloma), a banda d'altres sota el simple epígraf de "comerç"; en la restauració cal referir-se a sis cafeters (quatre de Montblanc, un de Barberà i un de Sarral), dos mossos de cafè (un de Blancafort i un de Vimbodí), una tavernera espluguina i un de montblanquí; en el transport apareixen dos carreters, un originari de L'Espluga i l'altre de la Guàrdia, finalment no oblidem a tres mariners (un espluguí, un vimbodinenc i l'altre sarralenc). La premsa tarragonina era un lloc on s'hi publicaven habitualment demandes de treball, així el 1872 a *El Tarraconense* hi llegim peticions com aquestes:

"En la confiteria de Solé se necesita un aprendiz" (19 de febrer) i "En la semolería de Eduardo Rull, frente las carnicerías, número 28, se necesita un aprendiz o uno que tenga algun tiempo de oficio", (29 de febrer de 1872). En una altra capçalera, concretament el *Diario de Tarragona* del 25 de setembre 1874, s'hi troben els següents avisos: "Oficial barbero: Se necesita uno para todo estar y otro para sábados y domingos, en casa el sangrador Espasa, Mayor, 5", "Se necesitan dos aprendices semoleros. Informaran en la imprenta de este diario" i "En la peluquería de Sentís se necesitan dos oficiales uno para el tocador y otro para el postizo, y un aprendiz".

La capital provincial el 1860 aplegava a 18.433 habitants, xifra que s'incrementaria notablement el 1887 amb 27.225. Segons la investigació realitzada per M. Jesús Muiños, l'estructura econòmica de la ciutat de Tarragona el 1896 es distribuïa de la següent forma:

- Sector Primari: 28,38% (inclou els propietaris).
- Sector Secundari (25,98%).
- Sector Terciari (45,62%).

El darrer sector es justifica pel pes dels eclesiàstics, funcionaris i militars, que a la vegada necessitaven domèstics (un 18% del sector terciari d'aquest any eren minyones i criats).⁷

*Distribució professional dels emigrants conquencs a Tarragona (1875)**Sector Primari (27)**Agricultura*

-Pagès: 18

-Jornaler: 4

-Mosso pagès: 1

Ramaderia i Pesca

-Pastor: 1

-Pescador: 3

*Sector Secundari (47)**Indústria*

-Enginer industrial: 1

-Fabricant de gasoses: 1

-Obrer: 1

Construcció

-Marmolista: 1

-Mestre d'obres: 1

-Paleta: 6

-Peó: 4

-Peó caminer: 2

Espart

-Espardenyer: 1

-Esparter: 1

Fusta

-Boter: 7

-Escultor: 1

-Fuster: 1

Metall

-Ferrer: 1

-Llauner: 1

-Serraller: 2

-"Chapucero": 1

Pell

-Sabater: 5

-Aprent de sabater: 1

Tèxtil

-Cosidora: 1

-Modista: 1

-Sastre: 4

-Teixidor: 2

*Sector Terciari (183)**Administració*

- Banca: 1
- Empleat: 1
- Conserge: 1

Ensenyament

- Mestre de primària: 3
- Mestra cosidora: 1

Sanitat

- Farmacèutic: 1
- Llevadora: 1
- Metge: 1

Higiene

- Barber: 1
- Perruquer: 1
- Aprenent de perruquer: 1

Lleis

- Advocat: 1
- Escrivent: 4

Comerç

- Agent de negocis: 1
- Botiguer/comerciant: 7
- Aprenent de comerç: 2
- Dependent de comerç: 2
- Drapaire: 1
- Carnicer: 1
- Confiter: 1
- Forner: 3
- Dependent de forner: 1
- Revenedora: 2
- Tractant: 1

Restauració

- Cafeter: 6
- Mosso de cafè: 2
- Taverner/a: 2

Transport

- Carreter: 2
- Mariner: 3

Servei domèstic

- Minyona: 93
- Mainadera: 4

-Dida: 1
Rendistes
-Propietari: 15

Església
-Prevere: 4
-Religiosa: 7

Exèrcit
-Carrabiner: 1
-Militar: 2
-Voluntari: 1
Total: 257S

Servei domèstic

El col·lectiu de les minyones té un paper notable dins el fenomen migratori, en primer lloc per tractar-se de treball femení i després pel seu elevat nombre, per la qual cosa ens ha semblat interessant desglossar l'anàlisi en diferents àmbits, sigui l'origen geogràfic de les criades, com el dels seus amos, a més de la distribució professional dels mateixos, sobre el primer els resultats són evidents, les dues viles més poblades són les que n'aporten més, l'Espluga i Montblanc, abans ja ens hem referit a la influència del factor turístic, aquest predomini es repeteix en el padró tarragoní de de 1905, si bé en aquella data el volum total de criades era inferior (setanta minyones conquenques).⁸

Naturalesa de les minyones conquenques a Tarragona (1875)

Barberà de la Conca: 2
-Ollers: 3
-Blancafort: 3
-L'Espluga de Francolí: 25
-Montblanc: 23
-Lilla: 3
-Passanant: 2
-Les Piles: 1
-Pira: 2
-Rocafort de Queralt: 4
-Sarral: 5
-Savallà del Comtat: 1
Senan: 3
-Solivella: 9
-Vallclara: 1
-Vallfogona del Riucorb: 1
-Vilaverd: 1
-Vimbodí: 4
Total: 93

Dècades abans, concretament el 1844, a l'urbs de Tarragona hi treballaven almenys 495 criades, de les quals 33 eren nascudes a la Conca de Barberà i representaven un 6,6% del total.⁹

El perfil habitual de les serventes era el d'una noia jove i soltera, a Tarragona un 53,7% de les minyones conquenques havien arribat amb menys de vint anys, si bé en desconeixem l'edat en prop d'una quarta part del conjunt (20%). El 1860 a Barcelona el servei domèstic el formaven en un 80,65% dones, i d'aquestes un 80,6% eren fadrines, seguien un 14,43% de vídues, un 3,48% de casades i en un 1,49% no es disposa d'informació sobre el seu estat civil. També s'ha de remarcar que la majoria de criades eren internes, és a dir, vivien amb la família que les contractava.¹⁰

Estat d'arribada a Tarragona de les minyones conquenques segons el padró de 1875

0-15:	23
-16-20:	27
-21-25:	12
-26-30:	6
-31-35:	2
-36-40:	2
-41-45:	1
-46-50:	-
-51-60:	1
-No hi consta:	19
Total:	93

Observació: En la relació no hi comptem les quatre mainaderes (dues de l'Espluga, una de Blancafort i una de Pira) i una dida (de Santa Coloma de Queralt), atenent que tenien unes funcions diferents.

Sobre la procedència dels contractants d'aquestes dones, tres quartes parts havien nascut a la mateixa província (72,3%) i dins aquest territori, la majoria eren camptarragonins (80,8%), on sobresurt especialment la capital (34% del contingent), però no hem de menystenir un 11,7% que són de la pròpia Conca de Barberà, circumstància que podria indicar que arriben plegats, esmentar els casos d'un militar liberal de Barberà que al seu servei té una noia de Montblanc, un carreter també barberenc que manté a una minyona de Senan, un hisendat de Montblanc amb una criada de Pira o un terratinent de Santa Coloma de Queralt amb una noia de Savellà del Comtat, que coincideixin de localitat hi ha un cafeter de Montblanc i un propietari també de la vila ducal, d'altres demarcacions cal esmentar a nou amos de Barcelona, dos de Lleida i sis més de fora del Principat.

Naturalesa dels amos de les cases on treballen les minyones conquenques a Tarragona (1875)

Demarcació de Tarragona	(68)
<i>El Camp de Tarragona</i>	(55)
-Alcover:	1
-El Pla de Santa Maria:	1
-El Pont d'Armentera:	1
-Querol:	1

-Reus: 6
 -La Riera de Gaià: 1
 -La Riba: 1
 -Tarragona: 32
 -Valls: 9
 -Vila-seca: 2
La Conca de Barberà (11)
 -Barberà de la Conca: 3
 -Blancafort: 1
 -L'Espluga de Francolí: 1
 -Montblanc: 4
 -Santa Coloma de Queralt: 2
El Penedès (1)
 -L'Arboç del Penedès: 1
Baix Ebre (1)
 -Benifallet: 1
 Demarcació de Barcelona (9)
 -Arenys de Mar: 2
 -Barcelona: 3
 -Cardona: 1
 -Sant Pere de Riudebitlles: 1
 -Vic: 1
 -Vilanova i la Geltrú: 1
 Demarcació de Lleida (2)
 -Els Omellons: 1
 -Mollerussa: 1
 Fora de Catalunya (6)
 -Maó: 1
 -Palma: 2
 -València: 1
 -Ciudad Real: 1
 -El Ferrol: 1
 -Sense especificar: 9
 Total: 94

Observació: Hi ha una minyona que serveix a dos preveres (un de Valls i l'altre de Vila-seca, per la qual cosa el nombre total és superior als altres recomptes del servei domèstic que presentem.

Sobre els oficis dels que es poden permetre el luxe de llogar criades, un 87,1% pertanyen al sector terciari, distingint-se els comerciants i els propietaris, en el primer cas correspon a dos objectius, un el d'atendre alhora la botiga i la casa i en el segon, com a senyal d'ostentació i confort, sense deixar de banda els preveres, els professionals liberals i militars, continuen els artesans (9,7%) i per acabar un sol pagès (1,1%), en un 2,1% no hi consta.

*Distribució professional dels amos de les cases on treballen les minyones
conquenques a Tarragona (1875)*

Sector Primari (1)

-Pagès: 1

Sector Secundari (9)

-Boter: 1

-Capatàs: 1

-Carreter: 1

-Fuster: 1

-Industrial: 1

-Llauner: 2

-Paperer: 1

-Serraller: 1

Sector Terciari (81)

-Comerciant: 24

-Confiter: 1

-Carnicer: 1

-Cafeter: 1

-Forner: 2

-Fotògraf: 1

-Interventor banc: 1

-Mariner: 1

-Mestre: 2

-Metge: 1

-Militar: 6

-Músic: 1

-Notari: 5

-Propietari/a: 21

-Advocat: 1

-Prevere: 3

-Procurador: 1

-Empleat: 3

-Vídua: 6

-Sense especificar: 2

Total: 93

Observació: En l'estadística no hi hem inclòs a les quatre mainaderes, ni a l'única dida.

Tot i no disposar de gaires dades sobre la vida privada de les minyones, per la seva condició femenina i trobar-se desubicades del seu entorn familiar, esdevenien vulnerables, especialment en els embarassos no desitjats, fet que podia provocar situacions violentes, de les que la premsa a vegades se'n fa ressò,

així *El Diario de Tortosa* del 25 de maig de 1882 reproduïx una carta rebuda des de Reus cinc dies abans, on s'explica que:

“Esta madrugada se ha cometido un infanticidio, una criada de servicio de casa el relojero señor Beses, de la calle de Monterols, ha dado a luz, una niña, y para ocultar su deshonra, la ha ahogado, estrujándola por el cuello y cubriéndola con harapos y pañales para que no pudiera respirar. El juzgado se ha constituido en el lugar del suceso y ha dispuesto la autopsia de la criatura y la traslación de la madre de ésta, al Hospital Civil, en calidad de presa”;

un altre rotatiu, aquest de Tarragona, relata: “El passat divendres fou trobat mort prop les escales de la Pedrera, un infant recent nascut, fill, segons de públic es diu, d'una minyona de servei de poc vinguda a Tarragona. El jutjat corresponent instrueix les diligències del cas per a descobrir a l'autor o autors del terrible crim, que és el succés d'actualitat”. (*La Veu de Tarragona*, Tarragona, 20 de maig de 1917).¹¹

Un altre ofici femení vinculat amb el servei domèstic eren el de les dides, si bé era temporal, en funció a la disponibilitat biològica de l'alletament de la dona, el padró tarragoní en censa una de Santa Coloma de Queralt, els periòdics inserten sovint anuncis com:

“Una vidua joven, de leche fresca, desea servir de nodriza en casa de los padres de la criatura. Tiene personas que le abonarán su conducta, informarán en Valls, en casa don Francisco de Asís Martinell, sastre, calle de la Carnicería” (*Diario Mercantil de avisos y noticias*, Tarragona, 3 de març de 1857) i “Nodriza. Una de edad de 23 años y leche de 4 meses, desea encontrar criatura para criar”, (*Diario de Tarragona*, 10 de juny de 1864).

Les mainaderes de la Conca que hem registrat només són quatre, dues són adultes, una de Pira de 63 anys i una de Blancafort de 44 anys, i altres dues joves, ambdues espluguines, una d'onze anys que treballava al costat de la seva mare vídua de 30 anys en una casa d'un propietari i una de divuit anys a la llar d'un advocat d'origen vallenc (Joan Coll Baldric), juntament amb dues criades més. Les cròniques periodístiques malauradament no sempre són favorables en aquest col·lectiu, sigui per desaparicions o per accidents mortals:

“Hará aproximadamente un mes desapareció de una casa de la calle de Xuclá, de Barcelona, en que estaba sirviendo, una niñera llamada Leonor Andrés. Sus padres, desesperados, han intentado cuantos medios han estado a su alcance para averiguar su paradero, sin que a pesar de sus pesquisas y de haber dado parte a la autoridad, hayan logrado adquirir la menor noticia. En tal situación, se ha suplicado a la prensa dirija un llamamiento al público para venir en conocimiento de su paradero. La referida niñera es de baja estatura, morena y habla bien el castellano y catalán, es natural de Vallirana y tiene 16 años, si bien representa menos” (*La Opinión*, Tarragona, 13 de desembre de 1879), “De una triste y desgarradora escena fueron espectadores, en la mañana del último domingo, los vecinos de la calle del Enladrillado [Enrajolat] de esta ciudad [Tarragona]. Precedidos de una banda de música iban en cabalgata los artistas de la compañía ecuestre gimnástica de la Plaza de toros, recorriendo las principales calles de Tarragona, y al pasar por la bajada de la Pescadería a la sazón en que se hallaba en la azotea de una casa que da vista a la misma, una niñera que llevaba en brazos a una criatura de unos ocho meses, hija del músico mayor del Regimiento de San Quintín. Abalanzose, sin duda, la niñera a la baranda de la azotea para ver la cabalgata, con tan mala suerte, que, escapándole de las manos el tierno infante, vino a dar con su cuerpo en el embaldosado de la calle, quedando en extremo mutilado, y cadáver a los pocos instantes. Acompañamos al referido señor músico mayor de San Quintin y a su desolada familia, en la doble pena que les ha ocasionado tan sensible pérdida y catástrofe de tal naturaleza”, (*El Orden*, Tarragona, 30 de març de 1886).

L'edat dels migrants

El perfil de l'emigrant conquenc a Tarragona el 1875 és el d'un/una jove, així prop del 40%, (concretament un 36,7%) té menys de vint anys i gairebé una tercera part (29%) entra en el grup de 21-40 anys, és a dir, laboralment actius i amb possibilitat de tenir fills en cas d'estar casats, per contra els majors de quaranta anys, només suposen un 11% del total. Encara que la documentació no sempre és precisa en aquesta dada, en un 23,1% dels emigrants, no coneixem l'edat de la seva arribada. En un buidatge del mateix padró tarragoní, però amb una mostra de 76 immigrants riudomencs, un 42,1% tenen menys de vint anys.¹²

Edat dels emigrants de la Conca de Barberà en arribar a Tarragona segons el padró de 1875

0-5:	34
6-10:	30
11-15:	53
16-20:	56
21-25:	45
26-30:	34
-31-35:	28
-36-40:	30
41-45:	6
-46-50:	12
-51-55:	13
-56-60:	13
-61-65:	2
+66:	6
No hi consta:	109
Total:	471

Cronologia de la migració

Els anys de vinguda a la ciutat dels emigrants de la Conca es concentren en diversos períodes, els anys de guerra carlina atrau a una tercera part del contingent (32.9%), xifra inferior a la de Riudoms, que és del 57,9%, retornant a la Conca, la dècada anterior al conflicte, entre 1861-1871, que aplega a un 31,8%, precisament a la ciutat de Tarragona els anys de decreixement demogràfic són el 1863 i 1865 i una mica el 1864, també constatar que els anys 1856-60 de migració representen un 4,8% del total conquenc. Finalment dir que en un 19,3% dels registres no hi consta la data d'arribada. Aquí cal recordar la importància del factor d'expulsió, més que el d'atracció, és a dir, ens trobaríem amb uns anys de crisi que convindria aprofundir, també cal considerar el factor de la mobilitat temporal.

Cronologia de l'arribada a Tarragona dels emigrants conquencs segons el padró de 1875

-Abans 1832:	14
-1833-1840:	12
-1841-1849:	12
-1850-1855:	14

-1856-60: 23
 -1861-1871: 150
 -1872-1875: 155
 -No hi consta: 91
 Total: 471

Els cònjuges

Si observem les ocupacions dels marits de les dones emigrants, el grup més nombrós treballa en el sector terciari (42%), amb un destacat paper dels homes dedicats al comerç, tant al detall (botiguer, carnicer i confiter), com a l'engròs (tractants), sense oblidar el transport, amb dos mariners tarragonins i un matalot de Picamoixons; per la seva rellevància cal remarcar a nou hisendats (Cabra del Camp, la Riba, Vila-seca, Santa Coloma de Queralt, Porrera i Vinaixa), a causa de la guerra també hi figura un comandant barberenc dels voluntaris liberals, finalment esmentar dos metges, un procurador tarragoní, dos empleats i un barber. El sector secundari és el de menor tamany dels esposos (22%), on excel·leixen les professions vinculades amb la construcció, amb paletes (Vilaverd, Reus i Tarragona), dos peons (de Tarragona i Vallmoll) i tres peons caminers (de l'Espluga de Francolí, de la Guàrdia dels Prats i Móra d'Ebre), segueix el botam, amb quatre boters, dos de la Conca (un espluguí, un montblanquí) i dos de l'Alt Camp (un de Vallmoll i un de Valls), a més d'un impressor gironí. El darrer sector dels esposos és el primari (41,5%), algunes escolliran parella en el lloc d'origen (Barberà, l'Espluga, Montblanc, Lilla, Sarral i Vilaverd), però una gran part preferirà fer-ho al Camp de Tarragona, sigui a la mateixa ciutat o pobles propers, un cas puntual és un pagès nascut a Burgos (Castella).

Distribució professional dels esposos de les emigrants conques a Tarragona (1875)

Sector Primari (28)

-Pagès: 21
 -Jornaler: 7

Sector Secundari (17)

Construcció

-Contratista: 1
 -Paleta: 3
 -Peó: 2
 -Peó caminer: 3

Fusta

-Boter: 4
 -Fuster: 1

Pell

-Sabater: 1

Impremta

-Impressor: 1

Indústria

-Semoler: 1

*Sector Terciari (33)**Comerç*

- Agent de borsa: 1
- Botiguer: 3
- Comerciant: 1
- Carnicer: 1
- Confiter: 2
- Tractant de cavalls: 1
- Tractant d'oli: 1

Transport

- Mariner: 2
- Matalot: 1

Restauració

- Cafeter: 2
- Cuiner: 1

Exèrcit

- Militar: 1

Rendistes

- Propietari: 9

Altres

- Conserge: 1
- Barber: 1
- Empleat: 2
- Metge: 2
- Procurador: 1

Total: 78

Les emigrants de la Conca a Tarragona, en la seva majoria es casaven amb camptarragonins (53,4%), siguin naturals de la capital o residents, els darrers però nascuts en poblacions properes, la qual cosa és un senyal d'integració al lloc de destinació, les que arribaven emparellades amb homes de la mateixa Conca són prop d'una tercera part (27,4%), de fora de la província només hi ha tres lleidatans, dos barcelonins i un gironí, de la resta de la Península Ibèrica un valencià, un castellà i un gallec.

Origen geogràfic dels esposos de les emigrants conquenques a Tarragona (1875)

Catalunya (70)

Demarcació de Tarragona (64)

El Camp de Tarragona (39)

- Alió: 1
- Altafulla: 1
- Cabra del Camp: 1
- El Catllar: 1

- Constantí: 2
- Figuerola del Camp: 1
- Els Pallaresos: 3
- Reus: 1
- La Riba: 2
- Roda de Berà: 1
- La Secuita: 1
- Tarragona: 16
- Vallmoll: 2
- Valls: 1
- Picamoixons: 1
- Vilabella: 1
 - Vilallonga del Camp: 1
- Vila-rodon: 1
- Vila-seca: 1
- La Conca de Barberà (20)*
 - Barberà de la Conca: 3
 - Ollers: 1
 - L'Espluga de Francolí: 4
 - Montblanc: 6
 - La Guàrdia dels Prats: 1
- Santa Coloma de Queralt: 3
 - Vilaverd: 2
- El Priorat (1)*
 - Porrera: 1
- El Penedès (1)*
 - L'Arboç del Penedès: 1
- Terres de l'Ebre (3)*
 - Móra d'Ebre: 1
 - Miravet: 1
 - Tortosa: 1
- Demarcació de Lleida (3)
 - Nalec: 1
 - Vallbona de les Monges: 1
 - Vinaixa: 1
- Demarcació de Barcelona (2)
 - Barcelona: 2
- Demarcació de Girona (1)
 - Girona: 1
- País Valencià (1)
 - València: 1

Resta Península (2)

-Burgos: 1

-Pontevedra: 1

Total: 73

Els homes bàsicament escollien esposa al Camp de Tarragona (55,8%), sobretot a la capital, si bé un 29,5% ja ho havien fet a la mateixa a la Conca (on destaquen les viles de l'Espluga i Montblanc) i un 9,5% preferiren dones d'una altra demarcació catalana, de fora el Principat només hi ha dues aragoneses, una d'elles catalanoparlant.

Origen geogràfic de les mullers dels emigrants conquencs a Tarragona (1875)

Catalunya (93)

Demarcació de Tarragona (84)

El Camp de Tarragona (53)

-Altafulla: 1

-Les Borges del Camp: 1

-Bràfim: 1

-Cabra del Camp: 1

-Cambrils: 1

-Constantí: 3

-Creixell de Mar: 1

-Figuerola del Camp: 1

-Els Garidells: 1

-El Pla de Santa Maria: 1

-Puigpelat: 1

-Reus: 3

-Riudecols: 1

-La Selva del Camp: 1

-Tamarit de Mar: 1

-Tarragona: 24

-Torredembarra: 1

-Vallmoll: 2

-Valls: 4

-Vila-seca: 3

La Conca de Barberà (21)

-Barberà de la Conca: 2

-L'Espluga de Francolí: 6

-Montblanc: 7

-La Guàrdia dels Prats: 1

-Ollers: 1

-Les Piles: 1

-Santa Coloma de Queralt: 3
 -Sarral: 3
 -Senan: 1
 -Vilaverd: 3
El Penedès (1)
 -El Vendrell: 1
El Priorat (1)
 -Torroja del Priorat: 1
Terres de l'Ebre (1)
 -Tivissa: 1
 Demarcació de Barcelona (3)
 -Capellades: 1
 -Prats de Rei: 1
 -Vilafranca del Penedès: 1
 Demarcació de Lleida (5)
 -Cervera: 1
 -Maldà: 1
 -Els Omells de Na Gaia: 1
 -La Pobla de Cérvoles: 1
 -Solsona: 1
 Demarcació de Girona (1)
 -Llançà: 1
 Aragó (2)
 -Casp: 1
 -Nonasp: 1
 Total: 95

Els fills

Una altra referència que ens ofereix el padró d'habitants és el lloc de naixement dels fills de les parelles, més de la meitat (66,1%), ho fan al Camp de Tarragona, on destaca la capital, un senyal de l'arrelament les famílies, fet que ens podria indicar la possibilitat d'una migració definitiva, la Conca de Barberà, registra un percentatge inferior (28%), en el darrer cas mostraria que pares i fills marxen plegats.

Lloc de naixement dels fills dels emigrants conquencs a Tarragona

Catalunya (119)
El Camp de Tarragona (80)
 -Aiguamúrcia: 1
 -Les Borges del Camp: 1
 -Cabra del Camp: 1
 Figuerola del Camp: 1
 -La Masó: 1

- Maspujols: 1
- El Pont d'Armentera: 1
- Reus: 3
- La Riba: 1
- La Selva del Camp: 1
- Tarragona: 65
- Vilabella: 1
- Vila-seca: 2
- La Conca de Barberà (34)*
- Barberà de la Conca: 4
- Blancafort: 3
- L'Espluga de Francolí: 5
- Montblanc: 9
- Les Piles: 2
- Santa Coloma de Queralt: 2
- Sarral: 3
- Solivella: 1
- Vallfogona de Riucorb: 1
- Vilanova de Prades: 1
- Vilaverd: 3
- El Penedès (2)*
- El Vendrell: 2
- Les Garrigues (1)*
- Vinaixa: 1
- El Pla de Barcelona (2)*
- Barcelona: 2
- Fora de Catalunya (2)
- Castelló de la Plana: 1
- Madrid: 1
- Total: 121

Observació: Per evitar distorsions, de cada família emigrant només hem comptat un fill per població.

Una part del moviment migratori a Tarragona era temporal, alguns retornaran al lloc d'origen i altres es desplaçaran a indrets diversos a la recerca de treball, el cas dels masovers és un bon exemple d'itinerància, de la mateixa forma que les minyones. En el cas de la Conca, la tercera carlinada només va afectar a una quarta part de la migració de 1875 a la capital provincial, la qual va incidir més als nuclis grans com l'Espluga de Francolí, Montblanc, Sarral i Santa Coloma de Queralt, però també a pobles amb una tradició liberal com Barberà i Vimbodí. Cal tenir present que el moviment migratori conqüenc serà constant en els anys posteriors, una mostra ens l'ofereix el padró d'habitants de Montblanc de 1889, on s'hi anoten 115 absents o emigrants, dels quals 93 són homes i 22 dones, per destinacions sobresurten les ciutats de Barcelona amb 40 emigrants, segueix Tarragona amb 27, Reus amb 10, Valls amb 6 i fora la Península, l'Havana (Cuba), amb 8.¹³ El 1905 a Tarragona augmentaria la migració de la Conca amb 575 persones.¹⁴

Els estudis demogràfics conclouen que creixement de Tarragona vindrà determinat per la immigració ¹⁵ i és important conèixer no només el seu número, sinó també les seves característiques (origen, edat, oficis, etc.), però a més a més cal facilitar la recerca a tercers, aportant les relacions nominals a fi de poder fer seguiment de les itineràncies a través d'altres fonts documentals, sigui des del lloc d'origen, com per exemple els amillaments, on s'especifiquen els forasters que mantenen les propietats (vegeu els apèndixs 6 i 7) o els llibres sacramentals, com els baptismes o matrimonis, en aquest treball hem buidat els casaments de les parròquies de la Catedral, Sant Joan-Baptista i Sant Francesc d'Assís de Tarragona dels anys 1872-75, de parelles originàries de la Conca (vegeu apèndixs 3, 4 i 5), aquesta confrontació podria esmenar les grafies i dates que apareixen en els padrons municipals d'habitants, que hem constatat que contenen errors, també permetria establir més llaços de parentiu i antecedents migratoris de familiars, a més de formar altres estadístiques com l'edat de matrimoni dels emigrants.

Notes:

- *Agraeixo la col·laboració d'Armand Grau Puig en l'elaboració de les estadístiques generals. En el text quan ens referim al gentilici tarragoní/na, sempre és circumscrit a la ciutat de Tarragona, no al conjunt provincial.
- 1.- *El tercer carlisme a les comarques meridionals de Catalunya, 1872-1876*, Barcelona, 1997, p. 360, 363-364 i 394. A través de diversos articles podem conèixer els noms dels que perderen la vida, així a la Batalla de l'Albiol de 1873 pertanyents al Batalló de la Diputació de Tarragona hi ha dos espluguins, l'oficial Antoni Rull i el soldat Antoni Miró Civit, Josep M. Grau-Roser Puig, "Víctimes de l'exèrcit en la Tercera Guerra Carlina (1872-1875)", *A Carn. Publicació electrònica d'Història Militar*, (Tarragona), 3 (2007), p. 5-10. Sobre els carlins de Montblanc és d'obligada consulta l'article de Robert Vallverdú Martí, "La defensa de Montblanc durant la tercera carlinada: aproximació sociològica dels guerrillers carlins", *Aplec de Treballs* (Montblanc), 13 (1992), p. 143-169 i per l'Espluga de Francolí, Jordi Roca Armengol, *Història de l'Espluga de Francolí*, vol. V, l'Espluga, 2000, p. 256-257.
 - 2.- Robert Vallverdú, "Barberà de la Conca: un baluard liberal durant la tercera carlinada", *Recull Bartomeu Darder Pericàs*, Tarragona, 1994, p. 121-139.
 - 3.- "Emigració de la Conca de Barberà i la Baixa Segarra a la ciutat de Tarragona (1844)", *Recull* (Santa Coloma de Queralt), 13 (2014), p. 45-67.
 - 4.- Per ampliar informació sobre aquest enclau de repòs i teràpia medicinal, que en la terminologia actual qualificaríem de turístic, us remetem a l'article de l'espluguí Josep M. Vallès Martí, "Les aigües medicinals de l'Espluga de Francolí", *Podall* (Montblanc), 3 (2014), p. 364-391. Per a una visió més global i circumscrita a les possibilitats d'investigació, vegeu: J. M. Grau-Roser Puig, "Història del turisme a les comarques tarragonines: fonts documentals per al seu estudi", *Etc. Estudis de Turisme de Catalunya*, (Barcelona), 14 (2004), p. 36-40.
 - 5.- "Emigració de Constantí a la ciutat de Tarragona a la segona meitat del segle XIX", *Estudis de Constantí* (Constantí), 31 (2015), p. 121-169.
 - 6.- "Una mostra de l'emigració gironina al final del segle XIX (Tarragona, 1881)", *Quaderns de la Selva* (Santa Coloma de Farners), 15 (2003), p. 202-213.
 - 7.- "Les actituds de l'elit tarragonina durant la Restauració (1890-1914)", Tarragona, 2003, p. 33-38.
 - 8.- Roser Puig Tàrrach, "Lèxode rural i la fil·loxera: De l'Espluga de Francolí a Tarragona (1905)", *Recull Miquel Melendres Rué (1905-1974)*, Tarragona, 1995, p. 115-136.
 - 9.- "El servei domèstic a la ciutat de Tarragona: minyones, criats i mossos en el padró d'habitants de 1844", *Estudis de Constantí* (Constantí), 30 (2014), p. 95-140.
 - 10.- Mònica Borrell Cairol, "La feminización del servicio doméstico. Barcelona, 1848-1950", *Revista de Demografía histórica* (Madrid), vol. 34, núm. 1 (2016), p. 25-62.
 - 11.- La bibliografia referent a les criades cada vegada és més abundant, sobre la seva problemàtica vegeu per exemple, Juan Gracia Cárcamo, "Criados contra amos: condición social de los sirvientes y los conflictos económicos con

- sus patronos en Vizcaya (siglos XVIII y XIX)", *Cuadernos de Sección. Historia-Geografía*, (Donostia), 23 (1995), p. 105-135.
- 12.- "Emigració de Riudoms a Tarragona en el marc de la Tercera Guerra Carlina", *Lo Floc*, (Riudoms), 216 (2016), p. 6-11.
- 13.- Gabriel Serra Cendrós, *La Conca de Barberà a finals del segle XIX: Montblanc (1880-1893)*, Tesi de Llicenciatura presentada a Tarragona el 1987 (Universitat de Barcelona), vol. I, p. 118. Hem consultat una còpia del volum de l'autor, dipositat a l'Arxiu Comarcal de la Conca de Barberà (ACCB).
- 14.- "L'atracció de la capital provincial: emigrants de la Conca de Barberà a Tarragona després de la fil·loxera", *Aplec de Treballs* (Montblanc), 21 (2003), p. 103-146.
- 15.- Dolores Sánchez Aguilera, "La població de les ciutats del Camp de Tarragona a les darreries del segle XIX", *XXXV Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos de Catalunya, Valls*, 1989, p. 141-156.

Apèndix documental

1. Emigrants de la Conca de la Barberà a Tarragona segons el padró d'habitants de 1875

Conca Estricta

Barberà de la Conca

- Francesc Josep Isidre, n. 1862, fill de pares incògnits, viu a la Casa de Beneficència.
- Ramon Abellà Salat, pagès, n. 1811, ea. 64 (1875).
- Raimunda Sarró Vallès, n. ea. 59 (1875), muller de l'anterior.
- Joan Andreu Calvet, propietari, n. 1835, ea. 39 (1874), la seva esposa és de Vilafranca del Penedès (Rosa Morgades Saltó), el padró el considera transeünt.
- Anna Andreu Morgades, n. 1869, ea. 5 (1874), filla de l'anterior.
- Maria Andreu Morgades, n. 1872, ea. 2 (1874), germana de l'anterior. Al servei de la família hi treballa una minyona de Botarell.
- Maria Calvet Serrador, v. n. 1808, ea. 66 (1874), mare de l'anterior propietari.
- Josep Andreu Calvet, del comerç, n. 1842, ea. 32 (1874), la seva muller és de Cabra del Camp.
- Maria Rosanes Canela, s. n. 1858, ea. 16 (1874), conviu amb l'anterior comerciant, segurament treballaria de criada.
- Ramon Cabestany Llurba, comandant de les forces irregulars o de les rondes volants, n. 1837, ea. 37 (1874), casat amb Francesca Bonet Puig, de l'Espluga de Francolí, no tenen dos fills a Montblanc: Dolors, n. 1868, ea. 6 (1874) i Josep, n. 1871, ea. 3 (1874) i un altre a Reus: Maria, ea. 0 (1874), amb la família hi conviu Manuela Miret Bonet, s. n. 1858, ea. 16 (1874), de Montblanc, possiblement una minyona. Consta que el 1890 fou nomenat inspector de vigilància de Barcelona (*DT*, 9 de novembre del referit any), fet que fa pensar que ja viuria a la ciutat comtal.
- Rosa Castellà Gener, n. 1854, ea. 17 (1871), casada amb un cuiner de Barcelona.
- Anna Escolà Gomà, ea. 12 (1865), el seu marit era de Nalec (l'Urgell), el 1879 el padró els dona de baixa.
- Maria Gener, n. 1829, ea. 37 (1866), casada amb un impressor de Girona (Secund Expòsit Julià).
- Antoni Gomà Giner, v. propietari, el padró el considera transeünt i anota la seva baixa el 1879.
- Isabel Messeguer Rovira, modista, n. 1859, ea. 15 (1874), el seu pare és un escrivent de Pira i la mare de Valls.

- Maria Messeguer Rovira, n. 1861 ea. 13 (1874), germana de l'anterior.
- Carme Messeguer Rovira, n. 1864, ea. 10 (1874), germana de l'anterior.
- Josep Miró Torner, propietari, ea. 40 (1855), la seva muller és de Torroja del Priorat (Vicenta Espanyol Veciana), casats el 1874, amb ells hi conviu una germana de la darrera.
- Concepció Pedró Tarragó, minyona. s. n. 1863, ea. 12 (1875), treballa a casa d'un mariner tarragoní casat.
- Magdalena Sarró Bella, s. n. 1856, ea. 13 (1869).
- Ramon Sarró Bella, estudiant, n. 1861, ea. 8 (1869), germà de l'anterior.
- Manel Sarró Bella, estudiant, n. 1863, ea. 6 (1869), germà de l'anterior.
- Antoni Sarró Bella, n. 1860, ea. 9 (1869), germà de l'anterior. El 1905 serà pràctic del Port.
- Josep Sarró Bella, n. 1856, ea. 3 (1869), germà de l'anterior, tots són fills d'una vídua propietària de Valls (Magdalena Bella Vives). Al seu servei hi treballa una minyona de Poboleda.
- Pere-Joan Torres Palau, n. 1814, ea. 21 (1835), carreter, al seu servei té una minyona de Senan: Paula Pinyol, n. 1856, ea. 16 (1872).
- Joan Torres Palau, ferrer, n. 1820, ea. 17 (1837), conviu amb dues filles tarragonines, una vídua (1847) i una altra de soltera (1852). Al seu servei hi treballa una minyona de Vallmoll.
- Ramon Vilaró Giner, cafeter, n. 1839, ea. 36 (1875).
- Antònia Cabestany Palau, n. 1846, ea. 29 (1875), muller de l'anterior, el padró considera a tota la família com a transeünts.
- Antònia Vilaró Cabestany, n. 1863, ea. 12 (1875), filla dels anteriors.
- Dolors Vilaró Cabestany, n. 1869, ea. 6 (1875), germana de l'anterior.
- Àngela Vilaró Cabestany, n. 1872, ea. 3 (1875), germana de l'anterior.

Ollers

- Josepa (?), arribada el 1870, és a casa d'un comerciant d'Arenys de Mar, en companyia d'una altra noia, segurament ambdues són minyones.
- Francesca Civit Marc, n. 1845, casada amb un peó de Vallmoll, el primer fill neix a Tarragona el 1871.
- Maria Civit Miró, minyona, ea. 14 (1871), treballa a la casa d'un comerciant de Reus en companyia d'una dida de llet tarragonina.
- Ramon Civit Romeu, botiguer, n. 1830, ea. 39 (1869).
- Antònia Escoter Civit, n. 1835, ea. 34 (1869), muller de l'anterior, la primera filla a Tarragona la tenen el 1870.
- Maria Civit Vilà, minyona, ea. 15 (1873), treballa a casa d'un comerciant del Pont d'Armentera.

Blancafort

- Antònia Civit Gener, s. n. 1854, ea. 11 (1865), conviu amb la seva mare vídua de Pontils.
- Josep Civit Gener, boter, n. 1855, ea. 10 (1865), germà de l'anterior.
- Magdalena Civit Gener, n. 1859, ea. 6 (1865), germana de l'anterior.
- Ramon Civit Gener, n. 1862, ea. 3 (1865), germà de l'anterior.
- Isidre Moix Cabestany, sastre, ea. 15 (1872), viu a la Casa de Beneficència.
- Joan Muntanyola Moles, espardenyer, n. 1858, ea. 13 (1871), viu a la Casa de Beneficència.
- Ramon Muntanyola Moles, marmolista, n. 1863, viu a la Casa de Beneficència.
- Maria Oliveres Copons, v. ea. 20 (1870), ensenya costura a les nenes.

- Ramon Prats Elies, mosso de cafè, n. 1833, ea. 41 (1874), la seva esposa és dels Omells de Na Gaia (Josepa Navàs), a Blancafort tenen un fill (Ramon Prats Navàs).
- Cecília Saumell Llord, minyona, s. n. 1856, treballa a la casa d'un propietari del Pla de Santa Maria.
- Ramon Sala Castelló, del comerç, s. n. 1844, es considera transeünt, el 1879 es dona de baixa del padró per traslladar-se a Montblanc, al seu servei manté una minyona de Senan.
- Bonaventura Saumell Vallverdú (dona), n. 1845, s. és considerada traseünt. Una germana seva el 1875 es casa a Tarragona.
- Teresa Talarn Elies, minyona, s. n. 1850, ea. 21 (1871), treballa a casa de l'interventor del Banc d'Espanya a Tarragona.
- Magdalena Talarn Elies, minyona, n. 1857, ea. 18 (1875), treballa a casa d'un empleat de l'administració militar, natural de Maó.
- Antònia Talarn Sala, mainadera, n. 1831 (viu sola).
- Antoni Ventura, perruquer, n. 1862, fill de pares incògnits, viu a la casa de beneficència.

-L'Espluga de Francolí

- Joan Casimir Raimon, n. 1865, fill de pares incògnits, viu a la Casa de Beneficència.
- Cristina Expòsita, minyona, s. té 21 a. treballa a casa d'un boter de Tarragona.
- Maria Amigó Palau, minyona, s. n. 1859, ea. 15 (1874), treballa a casa d'una vídua de Barcelona (Elionor Homs), la qual el 1879 marxa a la ciutat comtal.
- Tecla Amigó Saumell, n. 1853, ea. 22 (1875), minyona, treballa a casa d'un notari tarragoní (Antoni Soler), en companyia d'una altra criada espluguina.
- Rosa Amigó Saumell, s. n. 1858, ea. 15 (1873), és a casa d'un comerciant de Tarragona, possiblement sigui una minyona.
- Josepa Andreu Rovira, n. 1833, ea. 27 (1860), casada amb un boter de Valls (Ramon Domènec), tenen un fill a Montblanc Ramon, ea. 0 (1860), del mateix ofici patern i a Tarragona tres fills (entre 3-13 anys).
- Antoni Anglès Estadella, pescador, n. 1819, ea. 0 (1819), conviu amb un fill pescador nat a Tarragona (1861).
- Concepció Anglès Sales, minyona, s. n. 1818, ea. 57 (1875), serveix a casa d'un catedràtic de Barcelona.
- Càndida Anguera Camós, s. n. 1858, ea. 16 (1874), és a casa d'un dependent de comerç de Tarragona, possiblement és una minyona, amb ella hi treballa una criada d'Alcover.
- Francesca Anguera Calvet, n. 1835, ea. 24 (1859), casada el 1872 amb un pagès de Tarragona, en aquesta ciutat té dos fills (5 i 8 anys).
- Raimunda Anguera Ferrer, religiosa, n. 1810, viu al convent del carrer Sant Pau.
- Antoni Badia, pagès, ea. 25 (1855).
- Antoni Balcells Cases, carrabiner, arribat el 1863, té dos fills tarragonins (1860-61) i un vendrellenc (1863).
- Anna M. Ballart Torroella, v. arribada el 1859.
- Antònia Ballescà Ferreter, minyona, n. 1858, ea. 14 (1872), treballa a casa d'una vídua propietària val·lenca.
- Antoni Bernat Espigó, s. aprenent de sabater, n. 1855, ea. 19 (1874), treballa a casa d'un sabater de Castelló de la Plana.

- Ramon Borràs Foraster, carreter, n. 1820, ea. 17 (1837), casat a Tarragona, la primera filla en aquesta ciutat neix el 1860.
- Magdalena Bosc, n. 1855, ea. 20 (1875), casada amb un confiter d'Alió (Andreu Anguela).
- Modest Mora Plana, conviu amb el matrimoni anterior, possiblement és un familiar.
- Assumpció Cabeça Coll, filla d'un propietari de Querol.
- Josep Cabeça Coll, germà de l'anterior, tots arriben el 1872, amb la família hi treballa una minyona espluguina, Dolors Calvet Pedró, ea. 16 (1872).
- Rosa Calvet Llanes, minyona, n. 1854, ea. 21 (1875), treballa a casa d'un notari tarragoní (Antoni Soler), juntament amb una altra serventa convilatana.
- Josepa Calvet Pérez, c. tavernera, ea. 20 (1861).
- Bonaventura Calvet Miquel, pagès, n. 1818, ea. 30 (1848), casat amb una tarragonina (Àngela Artigues).
- Antònia Calvet Miquel, minyona, s. n. 1820, ea. 5 (1825).
- Josepa Capdevila Borges, casada amb un sabater.
- Antònia Capdevila Ricart, n. 1833, ea. 37 (1870), casada amb un propietari de Vila-seca (Josep M. Fernández), tenen una minyona montblanquina.
- Francesc Civit Roig, n. 1833, amb ell hi viuen tres fills: Maria (1861), Francesc (1871) i Josep (1874), tota la família marxa de Tarragona el 1879.
- Rosa Claver Anguera, n. 1849, casada amb un boter de Vallmoll (Antoni Bellver).
- Marcel·lí Espanyol Porta, aprenent de comerç, n. 1858, ea. 4 (1862), treballa a casa d'un comerciant, en companyia d'un altre aprenent de comerç de les Borges Blanques i una minyona de Sant Pere de Ribes.
- Antònia Estrader Guasc, minyona, n. 1859, ea. 16 (1874), treballa a casa d'un comerciant tarragoní.
- Rosa Fàbregues Bultó, n. 1839, ea. 32 (1871), casada amb un peó caminer de Móra d'Ebre (Antoni Costa).
- Rosa Costa Fàbregues, n. 1867, ea. 4 (1871), filla del matrimoni anterior.
- Josep Costa Fàbregues, n. 1870, ea. 1 (1874), germà de l'anterior, a Tarragona hi neixien dos germans més (1873-75).
- Carme Ferran Rosselló, minyona, n. 1858, ea. 17 (1875), treballa a casa d'un catedràtic, advocat i propietari de València, només feia tres mesos de la seva arribada.
- Bonaventura Ferran Sants, mariner, n. 1849, ea. 17 (1866), casat el 1873 a Tarragona (Caterina González).
- Maria Ferrer Vidal, minyona, s. treballa a casa d'un industrial tarragoní.
- Maria Folc Balcells, n. 1857, mainadera ("niñera"), treballa a casa d'un advocat de Tarragona (Joan Coll Baldric), a més tenen dues altres minyones (una de Cervià de les Garrigues i l'altra de Valls).
- Pau Forcades, pagès, esa. 30 (1875).
- Maria Prats Figuerola, ea. 22 (1875), muller de l'anterior.
- Antoni Francesc Josep, sabater, n. 1858, orfe, viu a la Casa de Beneficència.
- Josepa Gamell Anglès, revenedora, n. 1859, ea. 7 (1866).
- Josepa Gamell Anglès, revenedora, n. 1852, ea. 14 (1866), germana de l'anterior, amb la qual conviu.
- Tomàs Guasc Roura, boter, v. ea. 0 (1817).
- Antoni Gili Sabater, pagès, transeünt, ea. 60 (1874), conviu a casa d'un oncle vidu paleta, de Tarragona.

- Maria Giner Grases, minyona, v. 30 a. treballa a casa d'un propietari de Tarragona, amb ella hi treballa una filla seva espluguina d'onze anys, que feia de mainadera ("*niñera*"), el 1879 la família dels amos marxa a Selva del Camp.
- Bonaventura Llaurador Ballart, escriptor, n. 1821, ea. 9 (1830), casat amb una tarragonina, sense fills.
- Dolors Llinars Rodríguez, n. 1830, casada amb un barber de Tarragona (Pau Belart), el primer fill a la ciutat el tenen el 1858.
- Josep Micó Borràs, jornaler, n. 1841, la seva esposa és de la Pobla de Cérvoles (Maria Llagostera).
- Bonaventura Micó Borràs, minyona, s. n. 1854, ea. 16 (1870), treballa a casa d'un comerciant vallenc en companyia d'una altra criada espluguina.
- Joan Micó Espigó, pagès, n. 1842, ea. 23 (1865).
- Rosa Martí, n. 1840, ea. 25 (1865), esposa de l'anterior.
- Antònia Miró Cornet, minyona, n. 1843, treballa a casa d'un comerciant de Tarragona.
- Francesc Nadal Trullols, peó caminer, n. 1828, ea. 46 (1874).
- Maria Vidal, n. 1828, ea. 46 (1874), muller de l'anterior.
- Josepa Trullols, v. n. 1805, ea. 70 (1875, mare del cap de casa.
- Josep Oliver Pedrol, sastre, ea. 13 (1872), viu a la Casa de Beneficència.
- Jaume Palau Calvet, boter, n. 1847, ea. 24 (1871).
- Magdalena Vernet Serret, n. 1847, ea. 24 (1871), muller de l'anterior, el seu primer fill neix a Tarragona el 1873.
- Paula Palau Martí, v. n. 1792, ea. 43 (1835).
- Maria Penedès Sales, minyona, s. n. 1848, ea. 25 (1873), serveix a casa d'un prevere de Valls (Ramon Bonet Vallverdú).
- Pau Roig Franquet, botiguer, n. 1837, ea. 30 (1867), la seva muller és de Senan: Antònia Vallès Vallverdú, n. 1843, ea. 13 (1856), tenen dos fills a Tarragona (1872-1874). Una germana del primer (Carme), es casa a Tarragona (1872).
- Francesca Roig Palau, monja, s. n. 1836, ea. 39 (1874), vivia al convent de Sant Domènec, de les beates.
- Ramon Rossell Borràs, jornaler, n. 1844, ea. 11 (1855), casat amb una tarragonina.
- Maria Rossell Bonet, minyona, n. 1858, ea. 15 (1873), serveix a casa d'un dependent de comerç de Valls (Lluís Veciana).
- Marià Rossell Calvet, pagès, v. n. 1792, ea. 71 (1863).
- Francesc Rosselló Roig, empleat, n. 1838, ea. 34 (1872), la seva muller era de Reus (Teresa Cort), tenen un fill a l'Espluga (1872) i una filla a Tarragona (1874).
- Josep Rosselló Cort, n. 1872, ea. 0 (1872), fill del matrimoni anterior.
- Maria Rosselló Calau, s. domèstica, n. 1858, ea. 16 (1874), conviu amb la família anterior (Rosselló-Cort).
- Ramon Rufià Calvet, pagès, n. 1822, ea. 39 (1861), la seva muller era de Casp (Baix Aragó).
Teresa Salvany, tenia 24 anys, minyona, treballa a casa d'un propietari-boter de Reus.
- Francesca Salvany Anglès, n. 1853, ea. 20 (1873), casada amb un jornaler de Miravet, arriben plegats.
- Rosa Serra, n. 1868, viu a casa d'un comerciant de Reus, per l'edat podria estar afillada.
- Raimunda Soler Vidal, n. 1845, casada amb un mariner de Tarragona.
- Rosa Teixidor Anguera, minyona, n. 1847, ea. 28 (1875), és a casa d'un advocat i propietari de Palma (Mallorca).

- Miquel Torrents Anguera, mestre d'obres, v. n. 1802, ea. 17 (1819), a casa seva hi serveix una minyona de la Canonja.
- Salvador Tarragó Borràs, ea. 1 (1868), el seu pare és un pagès de Flix i la seva mare d'Ascó, el matrimoni té un altre fill a Tarragona (1874).
- Antònia Trullols Fita, minyona, arribada el 1875, treballa a casa d'un notari de Valls.
- Maria Vallès Espasa, minyona, s. n. 1834, ea. 38 (1872), serveix a casa de dos preveres, un de Valls (Francesc Güell) i l'altre de Vila-seca (Josep Iglésies).
- Úrsula Vidal Cantí, s. n. 1843, ea. 32 (1875), viu sola.
- Maria Vidal Roig, minyona, n. 1854, treballa a casa d'un comerciant-propietari de Tarragona, en companyia d'un dependent tarragoní.
- Rosa Vidal Torrell, minyona, s. n, 1855, ea. 19 (1874), treballa a casa d'un comerciant vallenc.
- Josep Virgili Rosselló, n. 1838, és fill d'una vídua de Tarragona.
- Josep M. Serret Bou, mestre de primera ensenyança, n. 1838, ea. 19 (1857), casat a Tarragona (Mercè Pla), la primera filla neix a l'Espluga: Dolors Serret Pla, n. 1865, ea. 0 (1865), els altres neixen a Tarragona (1867-72). El febrer de 1876 fou nomenat catedràtic d'Institut (*Diario de Tarragona*, 9 de febrer).

Montblanc

- Maria Teresa Martí, n. 1865, filla de pares incògnits, viu a la Casa de Beneficència.
- Josep Abellà Comes, pagès, n. 1846, ea. 23 (1869).
- Antònia Miró Cases, n. 1844, ea. 25 (1869), muller de l'anterior, el seu primer fill a Tarragona el tenen el 1870.
- Miquel Alfonso Anguera, n. 1830, ea. 27 (1857), fill d'un propietari, el padró el dona de baixa el 1879, passava llargues temporades a la capital provincial. Fou alcalde de Montblanc (1885-1887) i durant un temps emigrà a Amèrica, per la qual cosa rebé el sobrenom del *Cubano*. Morí a Montblanc el 1916.
- Josep M. Aguiló Molins, propietari, n. 1798, ea. 60 (1858), al servei té dues minyones (de Montblanc i Pira).
- Rosa Arnavat Porta, n. 1811, c.
- Ramon Arnavat Rosselló, jornalier ("*bracero*"), n. 1833, ea. 30 (1863).
- Maria Capdevila Corbella, muller de l'anterior, arriben plegats.
- Maria Arnavat Capdevila, n. 1859, ea. 4 (1863), filla dels anteriors.
- Manuel Avià Llobera, boter, tenia ea. 31 (1873).
- Agustina Masalies Pedrol, ea. 25 (1873), muller de l'anterior.
- Josep M. Masalies Pedrol, boter, ea. 20 (1873), germà i cunyat dels anteriors amb els quals conviu. Consta que va redimir-se del servei militar amb el pagament de 500 duros.
- Antònia Badia Beliu, v. n. 1798, ea. 37 (1835), conviu amb una filla tarragonina (M. Cinta Vinyes), casada amb un propietari tarragoní.
- Vicenta Ballart, minyona. n. 1855, ea. 9 (1864), treballa a casa d'una propietària tarragonina.
- Agustina Bella Grinyó, n. 1850, casada amb un mariner de Tarragona, en aquesta ciutat tenen dos fills (1872-74). El 1905 encara és a la ciutat.
- Francesca Bergadà Agustí, minyona, s. n. 1840, ea. 30 (1870), treballa a casa d'un empleat de Tarragona.
- Ramon Breda Blanc, paleta, ea. 14 (1843), casat a Tarragona, on hi neix el primer fill (1856).
- Jaume Breda Blanc, paleta, n. 1831, ea. 3 (1834), casat a Tarragona, el primer fill a la ciutat el tenen el 1855.

- Rosa Canela Gener, n. 1829, ea. 26 (1855), casada amb un agent de borsa tarragoní (Francesc de Guardiola), a la ciutat tenen 3 fills (1862-1870).
- Teresa Carreres Badia, s. n. 1853, ea. 21 (1874), vivia a casa d'un procurador tarragoní, segurament feia de minyona.
- Francesc Castellà Folc, propietari, v. n. 1817, ea. 57 (1874).
- Francesca Castellà, n. 1854, filla de l'anterior, casada amb un contratista de Tortosa (Joan Llätzer).
- Ramona Català Bertran, v. n. 1814, conviu amb un fill mestre nat a Castelló de la Plana.
- Macià Català Sabater, peó, n. 1842, ea. 23 (1865), la seva esposa és de Riudecols (Rosa Aragonès), el seu primer fill a Tarragona el tenen el 1868.
- Tecla Cendrós Palau, minyona, s. n. 1859, ea. 9 (1868), treballa a casa d'un corredor de comerç de Tarragona.
- Maria Civit Bordell, minyona, s. n. 1852, ea. 20 (1872), treballa a casa d'un comerciant vallenc (Fidel Oller Ixart).
- Marià Clanxet, llauner-lampista, n. 1834, ea. 25 (1859), casat a Tarragona, en aquesta ciutat hi neix el seu primer fill (1868).
- Ramon Clanxet, sabater, n. 1838, ea. 1838, casat el 1873 a Tarragona (Rosa Torrell), conviu amb els sogres alcoverencs.
- Josep-Antoni Dalmau Vendrell, mosso pagès, viu a l'Hort de la Glòria (terme de Tarragona).
- Francesca Domingo Foguet, s. minyona, arribada el 1874, treballa a casa d'un comerciant tarragoní, en companyia d'una altra criada.
- Maria Anna Escoter Cases, v. ea. 54 (1867).
- Pere-Joan Mur Escoter, prevere, n. 1838, ea. 29 (1867), fill de l'anterior, és coadjutor de la parròquia de Sant Joan Baptista.
- Maria Mur Escoter, n. 1857, ea. 10 (1867), germana de l'anterior.
- Francesca Escoter Llord, minyona, n. 1853, ea. 19 (1872), treballa a casa d'un comerciant tarragoní.
- Ramon Espinac Gual, propietari, v. ea. 43 (1863), amb ell hi conviu un fill nat a Vila-seca, de 21 a.
- Josep Maria Espinac Gual, propietari, n. 1822, ea. 52 (1874), germà de l'anterior.
- Magdalena Cantó Sabater, n. 1825, ea. 49 (1874), muller de l'anterior.
- Francesca Anglès Ferrer, minyona, n. 1851, ea. 23 (1874), serveix a casa del matrimoni anterior.
- Ramon Foraster, dependent de comerç, ea. 22 (1874).
- Rosa Ivern Batlle, n. 1860, s. ea. 12 (1872), conviu amb el seu pare, un guàrdia civil d'Olivella (El Penedès) i la mare de Reus.
- Anna Ivern Batlle, n. 1862, ea. 10 (1872), germana de l'anterior.
- Francesc Ivern Batlle, n. 1865, ea. 7 (1872), germà de l'anterior.
- Antoni Ginestar Cirera, delegat del Banc d'Espanya, nascut a Coll de Nargó i resident a Montblanc, el padró el considera com a transeünt, el 1867 té un fill nascut a Vilaverd (Francesc Ginestar).
- Josep Guàrdies Masalles, ea. 52 (1869), casat amb la montblanquina Francesca Santromà Jover, ea. 48 (1869), amb ells hi conviuen tres fills nascuts a Montblanc: Dolors ea. 15, (1869), Teresa, ea. 13 (1869), un altre fill Joan de 17 anys estudia a Barcelona.
- M. Anna Fanés, n. 1844, ea. 3 (1847), casada amb un comerciant de València (Ignasi Romani), el seu primer a Tarragona neix el 1865. Ell comerciava productes alimentaris a l'engròs (arròs, llegums, panses,

etc.), a través del port i tenia un magatzem al carrer Reial. La primera el 1905 encara resideix a la ciutat, llavors ja vídua.

-Jaume Francesc Ferrer Anglès, carnicer.

-Magdalena Figueres Murtra, minyona, s. treballa a casa d'un vidu carnicer de Tarragona, havia arribat feia dos mesos (1875).

-Francesca Folc Prat, minyona, n. 1852, ea. 22 (1874), viu a casa d'un propietari del Vendrell.

-Manuela Gibert Calvet, s. n. 1853, ea. 12 (1865), viu a casa d'un propietari v. de Valls, possiblement és una minyona.

-Rosa Grinyó Ferreter, minyona, s. n. 1857, ea. 18 (1875), treballa a casa d'un forner en companyia d'un aprenent de Vila-rodona.

-Domènec Llaveria Marsal, peó, n. 1838, ea. 25 (1863), la seva muller és de Constantí, tenen dos fills tarragonins (1867-69).

-Maria Llord, n. 1841, ea. 12 (1853), casada amb un pagès de Tarragona, el primer fill neix a la ciutat el 1862.

-Pau Llord Anglès, pagès, n. 1846, ea. 10 (1856).

-Josepa Sanahuja Sabater, n. 1842, ea. 14 (1856), muller de l'anterior.

-Feliu Macià, n. 1795, cafeter, v. ea. 76 (1871).

-Marià Moix Cabestany, n. 1870, ea. 5 (1874), viu a la Casa de Beneficència.

-Maria Martorell Fàbregues, n. 1847, casada amb un paleta de Reus.

-Àngela Masalles Riber, n. 1810, casada amb un confiter de Constantí (Pau Aimat), el seu primer fill a Tarragona neix el 1846 i segueix l'ofici del pare, al seu servei tenen dues minyones (de Bràfim i Valls).

-Josepa Masalles Riber, v. n. 1825, conviu amb dos fills tarragonins, un dedicat al comerç (Manuel Planes, n. 1842) i un altre procurador (Càndid Planes, n. 1844).

-Sebastià Mestres Vinyes, n. 1839, ea. 18 (1857), c. (no hi consta el nom de la muller).

-Josep-Miquel Miquel Fontanilles, enginyer industrial, n. 1833, ea. 35 (1868), casat amb una vallenca (Josefina Montserrat Arnavat), tenen un fill a Madrid (1864), una a Barcelona (1868) i dos a Tarragona (1871-1872).

-Dolors Miquel Jover, minyona, s. transeünt, serveix a casa d'un empleat de Ciudad Real, conviu amb la seva mare i el padrastre, un soguer de Tarragona.

-Antoni Miró Roca, escultor, n. 1836, ea. 28 (1864), la seva muller és de Vallmoll (Teresa Marimon), la seva primera filla neix a Tarragona el 1867.

-Miquel Miró Mestres, boter, s. n. 1856, ea. 18 (1874), només feia vuit mesos de la seva arribada.

-Maria Moix Vilella, minyona, arribada el 1875, treballa a casa d'un metge tarragoní.

-Ramon Montsarró Badia, mestre, n. 1820, ea. 54 (1874), la seva muller és de les Borges del Camp, en aquesta població tenen una filla (1854), el padró anota la seva baixa el 1879.

-Jacint Nayan Plana, s. n. 1867 (el seu pare era de Ribera de Cardós, Pallars Sobirà, la mare de Vila-seca i l'avi patern de Sort). El 1905 el primer consta com a fuster.

-Dolors Òdena Muntanyola, minyona, s. n. 1858, ea. 15 (1873), treballa a casa d'un propietari tarragoní.

-Maria Pàmies Andreu, minyona. s. ea. 17 (1874), és a casa d'un músic vidu de Tarragona.

- Domènec Pàmies Claramunt, cafeter, ea. 57 (1874), la seva muller és de Reus. Al seu servei tenen una minyona de Montblanc, Dolors Cavaller Rosselló, de 19 a.
- Antònia Pedrol Capdevila, minyona, n. 1853, ea. 14 (1867), treballa a casa d'un propietari de Montblanc (Aguiló). El 1905 està casada amb un boter de Tamarit de Mar.
- Teresa Pedrol Ferrer, n. 1807, casada amb un propietari de la Riba (Isidre Gomà), conviu amb el seu fill, la jove i els néts.
- Josepa Abelló Sabater, n. 1832, casada amb Macià Gomà Pedrol, propietari de la Riba, en aquest darrer poble tenen dos fills (1865-67).
- Josepa Pedrol Pallàs, minyona, s. n. 1858, ea. 17 (1875), treballa a casa d'un propietari de Vila-seca, casat amb una espluguina.
- Francesca Pedrol Rossell, n. 1835, ea. 39 (1874), casada amb un propietari de Vinaixa (Pere Bover), el padró els considera com a transeünts i el 1879 ja són baixa.
- Josep Bover Pedrol, n. 1856, ea. 19 (1874), fill del matrimoni anterior.
- Josep Pedrol Tomàs, escriptor, n. 1842, ea. 33 (1875), el padró el qualifica de "*pupilo*" i el dona de baixa el 1879.
- Francesc Pellissó Queraltó, fabricant de gasoses, ea. 30 (1861), casat amb una tarragonina (Antònia Vidal), la seva primera filla a la ciutat té 24 a.
- Bonaventura Pinyol Cabeça, boter, n. 1830, casat amb una tarragonina (Rosa López), el primer fill neix a la ciutat el 1858.
- Salvador Poblet Comte, xocolater, n. 1836, ea. 15 (1851), la seva muller era de Prats de Rei (Ramona Solà).
- Dolors Puig Pellisser, n. 1842, ea. 2 (1844), casada amb un fuster tarragoní.
- Francesc Pujol Sardà, n. 1815, ea. 36 (1851), la seva muller és del Pla de Santa Maria, tenen una filla nascuda a Vilabella.
- Josep Pujol Sardà, agent de negocis, n. 1822, ea. 26 (1848), casat amb una dona de Cervera (Maria Gassol), arribada el 1866, el seu primer fill a Tarragona hi neix el 1859.
- Jaume Rosselló Esteve, taverner, casat a Tarragona (Josepa Sants), ea. 25 (1860), sense fills.
- Francesc Rosselló Messeguer, barber, v. n. 1818, consta que serveix al cos de carrabiners.
- Teresa Rosic Pujol, n. 1820, ea. 51 (1871), casada amb un matalot de Picamoixons.
- Cecília Sabater, n. 1798, casada amb un jornalero de Vila-rodona, la primera filla a Tarragona neix el 1856.
- Manuela Sabater Ferrer, minyona, s. té 40 anys, treballa a casa d'un pagès d'Alcover.
- Josep Sabater Sants, pagès, ea. 20 (1841), la seva esposa és de Creixell de Mar, arribada dos anys abans, a Tarragona tenen un fill pagès de 20 a.
- Rosa Sanahuja Esquirol, n. 1831, ea. 36 (1867), casada amb un pagès de Figuerola del Camp (Joan Tous), en aquesta darrera població tenen una primera filla (1866) i una segona a Tarragona (1869).
- Antònia Santjoan Saumell, casada amb un home de Vilallonga del Camp (Ramon Brunet).
- Joan Sants Bertran, militar, n. 1840, ea. 34 (1874), la seva esposa és de Tarragona (Josepa Pinyol), a la ciutat tenen dos fills (1870).
- Ramon Sants Gassol, aprenent de comerç, n. 1861, ea. 13 (1874), treballa per un comerciant italià, en companyia d'una minyona tarragonina.

- Matilde Sugranyes, minyona, arribada el 1872, treballa a casa d'una vídua propietària de Reus.
- Josep Sugranyes Espanyol, cafeter, n. 1833, ea. 38 (1871).
- Bonaventura Civit Cruset, n. 1832, ea. 39 (1871), muller de l'anterior.
- Joan Sugranyes, cafeter, n. 1858, ea. 13 (1871), fill dels anteriors.
- Teresa Vinyes Ferrer, v. n. 1820, conviu amb la família anterior.
- Dolors Torner Badia, llevadora, era la zeladora del departament de maternitat de la Casa de Beneficència de Tarragona. El 1865 saben que el sou era de quatre rals diaris, amb habitació i manutenció incloses (*Diario de Tarragona*, 16 de setembre). Fou nomenada el maig de 1875 (*Diario de Tarragona*, 5 de maig).
- Maria Torredemer Vives, s. n. 1815, ea. 37 (1851).
- Dolors Torres Forès, n. 1835, ea. 39 (1874), casada amb un metge-cirurgià de la Secuita (Joan Mallafrè), tenen tres fills estudiants nascuts a Barberà de la Conca: Joan, n. 1860 ea. 15 (1874); Lluís, n. 1862, ea. 13 (1874) i Dolors, n. 1864, ea. 11 (1874).
- Teresa Vallbona Calvet, minyona, treballa a casa d'un forner de la Riera de Gaià.
- Coloma Vendrell Galofre, n. 1830, ea. 24 (1854), casada amb un peó tarragoní, sense fills.
- Rosa Vidal Montserrat, v. n. 1828, ea. 34 (1862).
- Enric Andreu Vidal, advocat, n. 1851, ea. 11 (1862), fill de l'anterior.
- Josepa Vidal Palau, v. ea. 4 (1815), conviu amb els fills nats al Vendrell.
- Paula Vila Torroella, n. 1838, ea. 31 (1869), casada amb un empleat de Pontevedra.
- Maria Vila Voltes, minyona, s. té 17 a. treballa a casa d'un propietari d'Altafulla.
- Raimunda Vinyes Badia, n. 1819, ea. 52 (1871), casada amb un propietari de Porrera (Joan-Baptista Aulestià Guasc).
- Josepa Vinyes Castellà, n. 1847, ea. 0 (1847), casada amb un pagès tarragoní (Josep Sabater).
- Concepció Vinyes Castellà, n. 1852, ea. 19 (1871), casada amb un botiguer de Tarragona.
- Llúcia Vinyes Castellà, minyona, s. n. 1855, ea. 14 (1869), treballa a casa d'un comerciant de Vic.
- Maria Ximenes Escoter, n. 1835, ea. 38 (1873), casada amb un tractant de cavalls de Barcelona (Joan Pubill), arribat el mateix any, tots eren d'ètnia gitana.

La Guàrdia dels Prats

- Josep Carreres Ponts, carreter, n. 1836, ea. 25 (1861), té dos fills nats a Reus (1864 i 1872) i un a Valls (1868).
- Josep Lloret Ribes, peó caminer, n. 1829, ea. 44 (1873), viu a la "casilla" de la Pedrera.
- Antònia Olivari Serra, arribada el 1873, muller de l'anterior.
- Jaume Sales Soler, ea. 8 (1874), viu a la Casa de Beneficència.

Lilla

- Domènec Batet Rosic, comerciant, n. 1842, ea. 21 (1863), casat amb la tarragonina Bonaventura Mestres, a la ciutat tenen dos fills: Joan (1869) i Domènec (1872), el darrer esdivindria militar, assolint el 1931 el càrrec de Capità General de Catalunya, posteriorment seria afusellat pels feixistes a Burgos (1937).
- Francesca Cortès Ferrer, minyona, n. 1854, ea. 20 (1874), treballa a casa d'un confiter de la Riba (Antoni Briansó).
- Josep Magrinyà Cavaller, pagès, ea. 27 (1865), casat amb una vallenca.

- Francesc Magrinyà, v. ea. 13 (1873), pare de l'anterior.
- Antoni Queralt Andreu, pagès, ea. 60 (1869), casat a Vilaverd (Antònia Miquel, ea. 51 (1869), en aquest darrer poble hi neix una filla: Florinda, n. 1866, ea. 0 (1869).
- Pere Soler Ventosa, confiter, n. 1842, casat amb una tarragonina (Lluïsa Andreu), el seu primer fill a la ciutat el tenen el 1874.
- Josep Vilella Cavaller, pagès, n. 1831, feia un mes de la seva arribada procedent de Reus.

Prenafeta

- Maria Soler Esplugues, minyona, n. 1832, ea. 42 (1874), treballa a casa d'un serraller tarragoní.

Rojals

- Caterina Escoter, v. ea. 10 (1825), conviu amb un fill tarragoní de 25 a.
- Pere Joan Vicenç, sabater, n. 1860, fill de pares incògnits, viu a la Casa de Beneficència.

Pira

- Teresa Amorós Capdevila, minyona, s. n. 1863, ea. 12 (1874), treballa a casa d'un paperer de Sant Pere de Riudebitlles.
- Calamanda Capdevila Amill, minyona, s. n. 1833, ea. 25 (1858), serveix a casa d'un propietari de Montblanc (de cognom Aguiló).
- Dolors Martí Amill, minyona, n. 1859, ea. 16 (1875), treballa a casa d'un comerciant d'Arenys de Mar.
- Joan Messeguer Bonastre, escrivent de la Diputació de Tarragona, n. 1831, ea. 43 (1874), la seva esposa és valenca (Maria Rovira), tenen tres filles a Barberà de la Conca (1859-1864) i dos al Pont d'Armentera (1870-73).
- Antònia Bonastre Romeu, v. n. 1801, mare de l'anterior.
- Tecla Poblet Palou, mainadera, v. n. 1805, ea. 7 (1812), viu sola.
- Antoni Poca Civit, jornaler, s. ea. 10 (1863), viu sol.
- Bonaventura Sanahuja Civit, n. 1852, casada amb un jornaler de Vilabella, la primera filla a Tarragona la tenen el 1875.

Rocafort de Queralt

- Antònia Aluja Llord, s. minyona, n. 1813, ea. 53 (1866), era la majordoma d'un prevere dels Omellons (Les Garrigues).
- Bonaventura Contijoc Vilà, voluntari, n. 1841, ea. 34 (1875), la seva muller és de Vallmoll.
- Laudina Contijoc Marimon, n. 1873, conviu amb l'anterior.
- Maria Fonoll, minyona, n. 1845, ea. 25 (1870), treballa a casa d'un capatàs de les obres del port ("sobrestante").
- Teresa Miquel Tomàs, minyona, n. 1853.
- Rosa Moncosí Grimau, n. 1820, ea. 55 (1874), casada amb un propietari de Cabra del Camp, en aquesta població hi neixen els seus tres fills: un comerciant (1844), un boter (1856) i un propietari (1858).
- Úrsula Ninot, minyona, s. n. 1842, ea. 25 (1867), a casa d'un vidu propietari tarragoní.
- Pere Tomàs Gual, propietari, n. 1823, ea. 50 (1873), la seva esposa era de les Piles: Rosa Recasens Crous, n. 1851, ea. 22 (1873), tenen una filla a Barcelona (1873).

Sarral

- Francesca Alió Penedès, minyona, n. 1857, treballa a casa d'un llauner tarragoní.
- Joan Badia Capdevila, cec, ea. 16 (1871), viu a la Casa de Beneficència.

- Maria Ballester Miró, minyona, s. n. 1832, ea. 18 (1850), treballa a casa d'un comerciant de Reus.
- Marià Barrot Capdevila, mariner, tenia 30 a. casat amb una tarragonina.
- Carme Barrot Currató, minyona, treballa a casa d'un militar retirat.
- Teresa Bonet Carbonell, minyona, s. n. 1850, ea. 20 (1870), treballa a casa d'un advocat de Palma (Mallorca).
- Francesca Canela Pont, minyona, s. ea. 26 (1867), treballa a casa d'un vidu "agrimensor" de Tarragona.
- Antoni Cortada Alió, prevere, s. n. 1813, ea. 57 (1870), al seu servei té una minyona de Riudoms.
- Antònia Espinac, minyona, s. n. 1852, ea. 23 (1875), treballa a casa d'una vídua i dos fills (un pagès i un boter).
- Dolors Garriga Martí, minyona, s. n. 1852, ea. 19 (1871), treballa per un militar.
- Daniel Giner Badia, propietari, tenia 57 a. casat amb una tarragonina (Antònia Roure).
- Antònia Giner Roure, s. tenia 22 a. filla dels anteriors.
- Bonaventura Gual Cantó, n. 1827, ea. 21 (1848), casada amb un pagès de Tarragona (Salvador González Mateu).
- Joan-Antoni Mateu Oliva, propietari, n. 1811, ea. 56 (1867), la seva muller és valenciana.
- Francesca Padreny Queral, n. 1835, casada amb un pagès d'Altafulla (Josep Marquès), nascudes a Tarragona tenen dues filles modistes (1855-1862).
- Magdalena Ponts Anguera, n. 1848, ea. 16 (1864), casada el 1872 amb un pagès de Tarragona (Magí Vilaró), el primer fill en aquesta ciutat el tenen el 1873.
- Teresa Potau Martí, ea. 17 (1869), casada amb un pagès de Constantí (Rafael Duc), el primer fill a Tarragona el tenen el 1871.
- Bonaventura Potau Rovira, pagès, n. 1844, la seva muller és dels Garidells.
- Magdalena Rodríguez Sabater, n. 1853, ea. 14 (1867), casada amb un pagès dels Pallaresos, (arribat el 1871).
- Pau Rodríguez Vellet, pastor, n. 1849, ea. 0 (1849), la seva esposa és de Tamarit de Mar (Josepa Pallarès), el seu primer fill neix a Tarragona el 1874.
- Teresa Roure Tomàs, n. 1834, ea. 35 (1869), és a casa d'un propietari de Reus.
- Antoni Rovira Mateu, sabater, n. 1840, ea. 30 (1870), casat amb una cosidora d'Altafulla (Àngela Virgili). El 1905 consta que ell era vidu.
- Magí Rovira Tomàs, paleta, n. 1820, ea. 15 (1835), casat amb Maria Romeu, del Vendrell, a Tarragona tenen tres fills (1855-61).
- Francesc Sabidó Pedrol, sastre, ea. 16 (1872), orfe, viu a la Casa de Beneficència.
- Pere Sabidó Roca, teixidor, n. 1815, ea. 53 (1868), la seva esposa és de Solsona, conviu amb una filla nada a Sarrià, Teresa Sabidó Boixader, n. 1852, ea. 16 (1868).
- Teresa Sales Palau, n. 1815, casada amb un pagès dels Pallaresos, el seu primer fill neix a Tarragona (1849).
- Jeroni Tarragó Teixidor, cafeter, n. 1836, ea. 38 (1874), casat el 1874 amb una dona de Vila-seca, tenen un fill a Tarragona (1875).
- Magina Tomàs, v. n. 1796, ea. 19 (1815).
- Teresa Tomàs Rosanes, v. té 56 a. conviu amb un fill tarragoní mestre d'obres, Josep Revoltós Tomàs (n. 1847).

- Francesca Terès Ametlla, n. 1804, v. ea. 64 (1868).
- Ramon Moles Terès, prevere, n. 1836, s. fill de l'anterior, amb la qual conviu. Al seu servei tenen una criada de Guimerà.
- Antoni Veciana Mateu, esparter, ea. 10 (1836), casat amb una tarragonina (Alberta Llaurador), el primer fill el tenen a Tarragona el 1860.
- Maria Vilà Miquel, té 29 anys, casada amb un paleta de Tarragona, en aquesta ciutat tenen dos fills (d'un i quatre anys).

Senan

- Ramon Dalmau Civit, propietari, n. 1811, la seva muller és de Puigpelat.
- Antònia Pinyol, criada, ea. 16 (1874), treballa a casa d'un comerciant tarragoní.
- Bonaventura Vallès Vallverdú, minyona, treballa per un comerciant de Blancafort.
- Carme Vallès Vallverdú, n. 1859, ea. 12 (1871), conviu amb la seva germana Antònia, casada.

Solivella

- Teresa Capdevila Gaia, minyona, n. 1847, ea. 27 (1874), treballa a casa d'una vídua propietària de Tarragona.
- Maria Domingo, minyona, ea. 14 (1868), treballa a casa d'un comerciant.
- Maria Domingo Canela, n. 1843, ea. 18 (1861), casada amb un jornaler de Roda de Berà, el primer fill a Tarragona el tenen el 1868.
- Maria Ermengol, s. minyona, n. 1853, ea. 20 (1873), treballa a casa d'un militar del Ferrol.
- Maria Ermengol Sanahuja, s. religiosa carmelita de la caritat, n. 1842, ea. 27 (1869).
- Josep Llaurador Marqués, pagès, ea. 37 (1872), la seva esposa era de Sarra (Antònia Debat Alió, n. 1831, ea. 41(1872), viuen en un mas.
- Miquel Llaurador Debat, s. n. 1869, ea. 3 (1872), fill del matrimoni anterior.
- Maria Manyer Iglésies, minyona, s. n. 1841, ea. 27 (1868).
- Antònia Messeguer Pedreny, minyona, n. 1849, ea. ea. 16 (1865), serveix a casa d'un militar retirat de Benifallet.
- Francesca Muntanyola Masalies, n. 1855, ea. 20 (1872), minyona, a casa d'un fuster de Tarragona.
- Josepa Perera Torres, minyona, n. 1857, treballa a casa d'un comerciant tarragoní, en companyia una criada ebrenca i un criat de Poboleda.
- Joan Pi Rué, v. pagès, n. 1800, ea. 73 (1873), conviu amb tres fills sastres naturals de la Selva del Camp (1834-36).
- Magdalena Sanahuja Cendrós, minyona, n. 1834, ea. 38 (1872), a casa d'un empleat reusenc.
- Teresa Soler, ea. 22 (1860), casada amb un jornaler del Catllar.
- Joan Torres Copons, peó, n. 1802, la seva muller és de Constantí.
- Teresa Torres Mallorquí, minyona, s. tenia 19 a. treballa a casa d'un boter de Mollerussa, casat amb una vallenca.

Vallclara

- Antònia Anglès Sales, minyona, n. 1839, ea. 34 (1873), treballa a casa d'un llauner de Tarragona.
- Teresa Josa Claret, n. 1845, ea. 19 (1864), casada amb un semoler de Vallbona de les Monges, el primer fill neix a Tarragona el 1872.

Vallverd de Queralt

-Magí Mateu Cantí, mestre de primeres lletres, n. 1827, la seva esposa era de Llançà (Rosa Mallol), la seva primera filla neix a Vinaixa el 1855, a Tarragona tenen dos fills (1861-1868).

Vilanova de Prades

-Rosa Aixelà Anglès, religiosa, s. n. 1846, al convent de la Companyia de Maria Lestonnac, al carrer Sant Pau.

-Cosme Vila Vilalta, paleta, n. 1842, ea. 32 (1874), la seva muller és de Maldà (Maria Ponts).

-Antoni Vila Ponts, n. 1868, ea. 6 (1874), fill dels anteriors.

-Ventura Vila Ponts, n. 1874, ea. 0 (1874), germà de l'anterior.

Vilaverd

-Ramon Joan Jaume, n. 1867, fill de pares incògnits, viu a la Casa de Beneficència.

-Lluís Andreu Miret, peó, ea. 22 (1870), la seva muller és de Vila-seca (Maria Saltó), arribada a la ciutat el 1853, la seva primera filla nascuda a Tarragona té 2 anys.

-Martí Camell Òdena, v. teixidor, n. 1813, ea. 26 (1839).

-Pere Cartanyà Cartanyà, ea. 26 (1870), la seva muller és de Sarrià, Antònia Anguera Porta, ea. 24 (1870), la seva primera filla nascuda a Tarragona tenia 4 anys.

-Ferran Fernández Català, n. 1868, el seu pare és un ferroviari nat a Lugo (Galícia) i la seva mare és nascuda a la Plana del Samontà.

-Joan Granja Cortiella, pagès, ea. 35 (1868).

-Maria Rossell Alsina, ea. 31 (1868), muller de l'anterior.

-Raimunda Granja Rossell, ea. 6 (1868), filla de l'anterior.

-Elionor Granja Rossell, ea. 4 (1868), germana de l'anterior.

-Maria Granja Rossell, ea. 2 (1868), germana de l'anterior.

-Joan Granja Rossell, ea. 0 (1868), germà de l'anterior.

-Josepa Miró Soler, ea. 25 (1869), casada amb un pagès tarragoní, viuen en un mas, tenen un fill tarragoní de 5 anys.

-Rosa Òdena Bileu, ea. 15 (1868), òrfena, viu a la Casa de Beneficència.

-Francesc Pinyol Saumell, paleta, s. n. 1860, ea. 11 (1871), viu a casa d'un matalot de Picamoixons.

-Martí Robert Saperes, pagès, n. 1849, ea. 20 (1869), la seva esposa és de l'Espluga de Francolí (Filomena Martí Anguera, n. 1847), ea. 22 (1869), tenen dos fills a l'Espluga: Martí (1871) i Antoni (1874).

-Rosa Sanahuja Sanahuja, minyona, n. 1851, ea. 23 (1874), treballa a casa d'un comerciant de l'Arboç del Penedès.

-Ramon Vila Muster, paleta, n. 1824, ea. 50 (1874).

-Coloma Soler Miró, n. 1834, ea. 40 (1874), muller de l'anterior.

-Maria Vila Muster, n. 1861, ea. 13 (1874), filla dels anteriors.

Vimbodí

-Teresa Magdalena Paula (expòsita), n. 1852, casada amb un carnicer de l'Arboç del Penedès.

-Antoni Arnau Martí, mariner, n. 1815, ea. 55 (1870), casat a Tarragona.

-Ramon Arnau Martí, pescador, n. 1820, ea. 33 (1853), conviu amb una filla tarragonina (1855).

-Isidre Arnau Martí, pescador, ea. 0 (1824), casat amb una tarragonina (Josepa Corbella), la primera filla a Tarragona la tenen el 1855. El 1905 consta com a peixater.

- Isidre Banquer Mas, n. 1836, ea. 27 (1863), casat amb Lluïsa Josepa Castelló, la primera filla la tenen a Maspujols.
- Maria Beliu Ferriol, n. 1842, casada amb un empleat.
- Ramon Borgueres Puig, forner, n. 1812, ea. 13 (1825), la seva esposa és de Torredembarra, la primera filla neix a Tarragona el 1855.
- Teresa Borgueres Puig, v. n. 1817, ea. 18 (1835), convivia amb dos fills tarragonins (1848-1859), un d'ells dedicat al comerç.
- Feliu Cornadó Moltó, mosso de cafè, n. 1833, ea. 39 (1872), casat a Reus, en aquesta darrera ciutat hi tenen tres fills (1856-1868).
- Silvestre Deutú, v. ea. 52 (1867).
- Maria Domingo Torres, n. 1806, ea. 39 (1845), casada amb un jornaler dels Pallaresos, el seu primer fill a Tarragona neix el 1853.
- Antoni Ferriol Beliu, pagès, n. 1845, ea. 26 (1871), casat amb una cosidora de Nonasp (Matarranya, Aragó), és al servei militar.
- Emili Girona Pedrós, n. 1873, ea. 2 (1874), el seu pare és un empleat de la Selva del Camp i la mare de Reus.
- Teresa Güell Banquer, minyona, n. 1840, ea. 33 (1873), treballa a casa d'un catedràtic de Tarragona (Francesc Bru Gras).
- Manuel Miró Forès, obrer, n. 1835, ea. 26 (1861), la seva esposa és de Vila-seca, en aquest poble hi tenen un fill (1861) i a Tarragona un altre (1863).
- Maria Ninot Gràcia, minyona, s. ea. 16 (1874), treballa a casa d'un propietari tarragoní.
- Carme Oliva Josa, minyona, n. 1857, treballa a casa d'una propietària, juntament amb un criat.
- Maria Plaza Gallart, n. 1835, ea. 32 (1867), casada amb un pagès de Burgos, el primer fill el tenen el 1868.
- Francesc Potau Foraster, sabater, ea. 14 (1870), orfe, viu a la Casa de Beneficència.
- Josep Sumalla Amorós, "*chapucero*", s. n. 1814, ea. 59 (1873), viu a casa d'un vallenc del mateix ofici.
- Rosa Valls Franquet, minyona, s. serveix a casa d'un matrimoni de propietaris de Vilanova i la Geltrú-Sitges).

Baixa Segarra

Conesa

- Antoni Almenara Ambrós, boter, n. 1840, ea. 32 (1872), la seva esposa és de Tivissa.
- Ramon Almenara Rius, serraller, n. 1843, ea. 9 (1852), casat a Constantí, el 1905 encara resideix a la ciutat.
- Josep Almenara Rius, pagès, n. 1850, ea. 9 (1859), germà de l'anterior, el 1905 encara és a la ciutat.
- Francesc Contijoc Segura, forner, n. 1841, ea. 28 (1869).
- Isidre Contijoc Segura, forner, arribat el 1871, germà de l'anterior.
- Francesca Contijoc Segura, dependent fornera, arribada el 1865, germana dels anteriors.
- Antònia Miquel Almenara, n. 1836, casada el 1872 amb un pagès de Tarragona (Nicasi Segalà).
- Isabel Segarra Ferrer, s. n. 1847, ea. 37 (1865), viu al Pla de Palau.

Passanant

- Ramona Marimon Roca, minyona, ea. 20 (1875), feia set mesos de la seva arribada, serveix a casa d'una vídua de Cardona (Bages).

-Magdalena Roig Marimon, minyona, s. arribada el 1863, treballa a casa d'un fotògraf de Reus (Pere Domènec).

Les Piles

- Francesca Camins, minyona, ea. 21 (1874), treballa a casa del propietari colomí Josep Mullerat.
- Magí Marimon Soler, ea. 13 (1871), fill d'un matrimoni tractant d'oli de Santa Coloma de Queralt).
- Josepa Marimon Soler, ea. 10 (1871), germana de l'anterior,
- Antònia Marimon Soler, ea. 8 (1871), germana de l'anterior.

Pontils

- Francesca Gener Figuerola, v. n. 1834, ea. 31 (1865), conviu amb dos fills blancafortins, un dels quals és boter.
- Josep Puig Macip, n. 1850, ea. 20 (1870), la seva muller és de Figuerola del Camp.

Santa Coloma de Queralt

- Rosa Coloma Francesca, n. 1852, filla de pares incògnits, ea. 0 (1852), viu a la Casa de Beneficència.
- Antònia Borràs Vives, n. 1822, v. ea. 35 (1857).
- Teresa Borràs Vives, n. 1846, cosidora, s. ea. 11 (1857), conviu amb l'anterior, a casa seva hi treballa una minyona de Terol, a més tenen com a hostes a quatre empleats peninsulars, segurament a dispesa. El 1905 està casada amb un comerciant.
- Francesca Braells Malet, dida, n. 1850, ea. 25 (1874), treballa a casa d'un comerciant tarragoní.
- Josep Brufau Lamic, conserge de l'Institut d'Ensenyament Mitjà, n. 1811, ea. 56 (1867).
- Teresa Domanjo Miquel, n. 1811, ea. 56 (1867), muller de l'anterior.
- Pau Graells, sastre, ea. 10 (1869), orfe, viu a la Casa de Beneficència.
- Jaume Gual Romeu, drapaire, n. 1833, ea. 33 (1866), la seva muller és de Bràfim, tenen tres fills nats a Aiguamúrcia (1849-1863) i dos a Tarragona (1871-72).
- Francesc Isbert Esplugues, farmacèutic, n. 1835, ea. 34 (1869), casat a Tarragona, el seu primer fill en aquesta ciutat neix el 1872.
- Maria del Roser Just Bertran, monja. s. n. 1835, ea. 35 (1870), residia al convent de les beates a la Plaça del Pallol, dedicades a l'ensenyament.
- Joan Just Bertran, metge, n. 1822, ea. 52 (1874).
- Maria Morera Valls, n. 1819, ea. 56 (1874), muller de l'anterior.
- Dolors Just Morera, n. 1846, ea. 29 (1874), filla dels anteriors.
- Concepció Just Morera, n. 1849, ea. 26 (1874), germana de l'anterior.
- Coloma Just Morera, n. 1852, ea. 23 (1874), germana de l'anterior.
- Josep Miret Segalà, serraller, ea. 27 (1859), casat a Tarragona, el seu primer fill neix a la Masó (tenia 19 a.) i el segon a Tarragona (tenia 7 a.).
- Ramon Morera Valls, propietari i comerciant, n. 1813, ea. 11 (1824), la seva muller és de Capellades (Concepció Llussà), fou alcalde de Tarragona (juny 1860-gener 1861).
- Francesca Morera Valls, v. n. 1819, germana de l'anterior, conviu amb una filla tarragonina també vídua (n. 1839).
- Raimunda Morera Valls, v. n. 1821, ea. 23 (1844).
- Pau Morera Valls, tractant, v. ea. 19 (1830), conviu amb els fills tarragonins.
- Josep Mullerat, propietari, v. ea. 80 (1874), el padró el considera transeünt.

- Josep Goyerna Mullerat, comerciant, s. conviu amb l'anterior, arribat el 1875.
- Anna Mullerat Martí, ea. 29 (1874), conviu amb els anteriors, al seu servei tenen una minyona de les Piles.
- Francesc Martí Mullerat, propietari, n. 1836, ea. 37 (1873).
- Rosa Carol Recasens, n. 1839, ea. 34 (1873), muller de l'anterior, en el padró es consideren transeünts.
- Francesc Mullerat Carol, n. 1857, ea. 17 (1874), fill del matrimoni anterior.
- Maria Mullerat Carol, n. 1863, ea. 10 (1873), germana de l'anterior, al seu servei tenen una minyona de Savallà del Comtat.
- Ramon Mullerat Moreig, propietari, n. 1817, ea. 21 (1838), la seva esposa és de la Selva del Camp (Francesca Gibert, habitualment viuen a Vilallonga del Camp (així consta el 1875-80) i temporalment a Tarragona.
- M. Anna Roset Fàbregues, religiosa, superiora del convent de les carmelites de la caritat, n. 1839, ea. 27 (1866).
- Francesca Segura Bordes, religiosa, carmelita de la caritat, s. n. 1842, ea. 29 (1871).
- Antònia Soler, casada amb un tractant d'oli, n. ea. 39 (1871), conviu amb tres fills nascuts a les Piles (12-17 a.).
- Antònia Soler Marimon, minyona, n. 1860, ea. 11 (1871), treballa a casa d'un metge tarragoní.
- Ramon Vallbona Llorenç, n. 1811, ea. 51 (1862).
- Antoni Vives Blàvia, fuster, n. 1835, ea. 28 (1863), la seva muller és de Cambrils, el primer fill a Tarragona neix el 1867.
- Cristina Voltor Guardiola, n. 1834, ea. 33 (1867), casada amb un procurador de Tarragona.

Santa Perpètua de Gaià

- Una minyona, s. n. 1845, ea. ea. 25 (1870), és a casa d'un boter de Tarragona.
- Manuel Torres Ramon, aprenent de perruquer, n. 1862, ea. 5 (1867), és fill d'un pagès de Querol.

Savellà del Comtat

- Filomena Ninot Rosell, minyona, n. 1857, ea. 16 (1873), serveix a casa d'un matrimoni de propietari colomí.

Vallespinosa

- Damià Vilà Orgue, prevere, n. 1814, ea. 51 (1865), a casa seva hi serveix una minyona de Valls.

Vallfogona de Riucorb

- Maria Llobet, minyona, n. 1855, ea. 12 (1867), treballa a casa d'un propietari de Barcelona.
- Ramon Marcè Llobet, escriptor, n. 1848, ea. 9 (1857), casat a Tarragona, tenen un fill nat a Vallfogona, Josep Marcè Breda.

Abreviatures: a: anys, n: any de naixement, s: solter/a, c: casat/da, v: vídu/a, ea: edat d'arribada (entre parèntesi l'any). Font: AMT, Padrons d'habitants de Tarragona (1875), sign. 2.598-2.606.

Observacions al tots els apèndixs: Hem normalitzat la majoria de les grafies dels cognoms per a una major comprensió, atenent que la llengua catalana aleshores no estava protegida, ben al contrari prohibida en l'educació i redacció de documents oficials. Quan diem tarragoní/na, indica que són nats a la ciutat de Tarragona. En les dates de naixement hi pot haver errors d'un o dos anys i a vegades més, també pot existir alguna errada en la transcripció fonètica d'algun cognom per part de l'escriptor. Quan ens referim a orfe/òrfena, volem dir que no tenia pare ni mare, fos per defunció o per abandonament, són menors que vivien a les Cases de Beneficència o de Misericòrdia.

2. Suplement adicional al padró de 1875

(1878)

Blancafort

-Pasquala Trilla Moix, v. n. 1809, ea. 67, conviu amb un fill boter tarragoní nat el 1855 (Manuel Queralt).

L'Espluga de Francolí

-Joan Amigó Salvany, pagès, n. 1842.

-Josepa Borges Capdevila, n. 1843, casada amb un d'Ascó (Joan Serra), el seu primer fill neix a la ciutat el 1861 i és pintor, el segon sabater.

-Pau Penedès Montserrat, ferrer, v. n. 1819, ea. 56 (1875), conviu amb tres filles nascudes a Prades (1847-1866).

-Maria Vernet Guasc, n. 1849, casada amb un escrivent de Valls, en aquesta ciutat tenen dos fills (1872-1876), marxen a Valls.

Montblanc

-Josep Torrell Vallverdú, empleat, n. 1831, ea. 47, feia 11 dies de la seva arribada, casat amb Josepa Mèlic, de Miravet.

-Rosa Torroella Cases, n. 1847, ea. 30, casada amb un espardenyer de Prat de Comte (Josep Bosc), tenien un fill montblanquí (Joan), nat el 1877.

Pira

-Salvador Roig Cantó, paleta, n. 1822, ea. 2 (1824), casat a Tarragona, un fill seu és perreuer.

Rojals

-Antònia Buldó Òdena, n. 1853, ea. 25 (1878), casada amb un mariner de Tarragona (Salvador Cucurull Grau), el seu primer fill a Tarragona neix el 1873, abans residien a Cartagena.

-Vallespinosa,

Joan Andreu Massaner, pobre, ("*mendigante*"), s, n. 1837.

Vilaverd

-Antònia Andeu Miret, n. 1853, ea. 25 (1878), casada amb un pagès d'Altafulla (Andreu Ferrer).

Vimbodí

-Antònia Carrer Gallart, n. 1837, casada amb un pagès de la Selva del Camp (Salvador Bover), en aquesta vila hi neixen dos fills (1866-71), la primera filla tarragonina neix el 1876.

-Antònia Huguat Casares, baster, n. 1817, casat amb una reusenca.

(1880)

Conesa

-Jaume Contijoc Segura, pagès, n. 1850, ea. 28 (1878), casat amb una tarragonina.

Forès

-Raimunda Llorac Puiggrós, s. n. 1859.

Lilla

-Teresa Magrinyà Batet, n. 1814, casada amb un pagès de Tarragona (Joan Plana), ciutat on tenen fills entre 1878-1879, un pagès i un boter.

Montblanc

-Joan Ferriol Santromà, propietari, v. només feia 15 dies de la seva arribada.

-Antònia Penedès, n. 1815, ea. 59 (1878), casada amb un ramader de Verdú.

3. Matrimonis celebrats a la parròquia de Sant Joan Baptista Tarragona on un dels seus membres és originari de la Conca de Barberà (1872-1875)

1872

-Josep Vellet Duc, mariner, fill de Josep, moliner de Sarral i Margarida, de Rocafort de Queralt, es casa amb Bonaventura Oliver Andreu, nascuda a Reus i habitant a Sarral, filla de Bonaventura, de Sarral i Antònia, de la Selva del Camp.

-Raimunda Ferran Maré, filla de Josep, pagès i Paula, tots de l'Espluga de Francolí, es casa amb Josep Tusset Dalmau, pagès de Tarragona.

1873

-Maria Ferrera Carol, vídua natural de Santa Coloma de Queralt i resident a Valls, filla de Salvador i Teresa, es casa amb Tomàs Blasi, notari, nat a Bagà (El Berguedà) i habitant a Valls.

-Josep Inglès Elies, nat a Tarragona, fill d'Antoni, pescador, nascut a l'Espluga de Francolí i Teresa, de Bràfim, es casa amb Filomena Mestre, filla d'un pagès de Coldejou.

-En un casament fa de testimoni Miquel Torrents Anguera, nat a l'Espluga de Francolí i resident a Tarragona.

1874

-Pau Rodríguez Vellet, pastor, fill de Josep i Francesca, la darrera de Sarral, es casa amb Josepa Pallarès Oliver, de pare de Tamarit de Mar i mare de la Riera de Gaià.

-Ramon Marcè Llobet, pagès, fill de Magí i Antònia, tots de Vallfogona de Riucorb, es casa amb Magdalena Albareda, filla d'un paleta de Tarragona.

-Josep Miró Torner, propietari de Barberà de la Conca, vidu d'Antònia Cabestany, de 62 anys, fill de Josep i Antònia, es casa amb Vicenta Espanyol Veciana, de 21 anys, filla de pagesos de Tarragona.

-Maria Abellà Figuerola, resident a Tarragona, filla de Ramon, de Barberà de la Conca (difunt) i Magdalena, de Vila-rodona, es casa amb Rafael Caballero, guàrdia civil, natural de Zamora.

-Irene Andreu Vidal, nascuda a Montblanc, i habitant a Tarragona, filla de Llorenç, de Biure de Gaià i Rosa, de Montblanc, es casa amb Emili-Manel Morera Llauredor, advocat, nat a Reus, fill de Josep i Francesca, de Tarragona.

-Joan Ferrer Marc, pagès, vidu de Tarragona, fill de Joan, de Vallmoll i M. Anna, de Solivella, es casa amb Rosa Soler Padró, nascuda a Renau i veïna de Tarragona.

-Antònia Santjoan Saumell, filla de Pere, pagès de Montblanc i Antònia, de Blancafort, es casa amb Ramon Brunet, pastor de Vilallonga del Camp.

1875

-Francesc Abellà Porqueres, fill de Josep, pagès i Josepa, tots de Tarragona, es casa amb Dolors Vives Recasens, fill de Joan, de Figuerola del Camp i de Francesca, de Barberà de la Conca.

-Teresa Roig Bellver, de Tarragona, filla de Nicolau, forner de Tarragona i Josepa, de Montblanc, es casa amb Tomàs Martí Bases, practicant de cirurgia, de Tarragona, fill d'un barber de ciutat de Mallorca.

-Antoni Ferriol Beliu, empleat nat a Vimbodí i resident a Tarragona, fill de Joan, propietari de Vimbodí i Maria, de Montblanc, es casa amb Teresa Llecha Llop, filla d'un propietari de Nonasp (El Matarranya).

-Pau Totosaus Espanyol, baster nat a Montblanc, fill de Pau i Maria, es casa amb Antònia Soler Barjau, vídua Josep Hortet, de Vilafranca del Penedès.

-Magdalena Talarn Elies, fill de Pau, pagès i Càndida, tots de Blancafort, es casa amb Antoni Revoltós, pagès de Tarragona.

Font: AHAT, Fons de la parròquia de Sant Joan Baptista de Tarragona. Llibre de Matrimonis (1863-1887). L'ordre que presentem és cronològic.

4. Matrimonis celebrats a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Tarragona on un dels seus membres és originari de la Conca de Barberà (1872-1875)

1872

-Maria Concepció Vinyes Castelló, de 20 a. filla de Martí i Gertrudis, de Montblanc, es casa amb Rafael Montaner Oliver, pagès, de 44 anys de Tarragona.

-Maria Veciana Giner, de 25 a. filla de Francesc, de Sarral i de Maria, d'Albinyana.

-Magí Prim Mateu, pagès, fill de Francesc, pagès de la Bisbal del Penedès i Maria, de les Piles, es casa amb Maria Gener, de Rodonyà.

-Josepa Mestres Jardí, filla de Josep, pagès i Maria, naturals de la Figuera i veïns de Vimbodí, es casa amb Jaume Català, vidu boter de Tarragona.

-Joan Toses Andreu, teixidor del Pont d'Armentera, la seva mare era de Solivella (Teresa), es casa amb Antònia Bonet, vídua, natural de la Masó, habitant a Tarragona, filla de pagesos.

-Magdalena Ponts Anguera, de 23 a. filla de Josep, ferrer i Josepa, tots de Sarral, es casa amb Magí Vilaró, pagès, de 27 a. de Tarragona.

-Teresa Isern Fort, filla de Ramon, de Mont-ral i Maria, de Rojals, es casa amb Antoni Ponts, vidu nat a Cambrils i resident de Tarragona.

-Carme Roig Franquet, filla de Ramon i Eulàlia, tots de l'Espluga de Francolí, es casa amb Agustí Bru Martorell, pagès de Tarragona.

1873

-Josepa Vinyes Castelló, de 26 a. filla de Martí i Gertrudis, tots de Montblanc, es casa amb Josep Sabater Ribes, pagès de Tarragona, (de pares de Constantí).

1874

-Ignàsia Camell Bosc, de 32 a. habitant a Tarragona, filla de Martí, teixidor de Vilaverd i Maria, de Tarragona (difunta), es casa amb Francisco Moreno Sanzas, de 46 a. sabater de Vélez (Màlaga).

-Pau Civit Gener, boter de 24 a. fill de Josep, de Blancafort (difunt) i Francesca, de Pontils, es casa amb Francesca Dalmau Huguet, de 20 a. de les Borges del Camp.

-Jeroni Tarragó Teixidor, forner, de 38 a. nat a Sarral i veí de Falset, fill d'Antoni i Magdalena, es casa amb Maria Salvador Magrinyà, de 23 a. de pares de Vila-seca i habitants tots a Tarragona.

-Pau Martí Anguera, ebenista, fill de Pau (difunt), de Tarragona i Antònia, de l'Espluga de Francolí, es casa amb Rosa Icart Miró, de 26 a. de Tarragona.

En diferents casaments fan de testimonis Ramon Almenara Rius, serraller de Conesa, Martí Llobet Saperes, de Vilaverd i Antoni Veciana Mateu, esparter de Sarral.

-Rosa Martí Bosc, de 23 a. filla de Jaume, pagès i Antònia, ella de l'Espluga de Francolí, es casa amb Joan Jornet Sants, pagès resident a Tarragona, de pares d'Ascó. El 1875 bategen un fill a la parròquia de la Catedral de Tarragona.

1875

-Dolors Belart Llanes, de 16 a. filla, de Pau, barber de Tarragona i Dolors, de l'Espluga de Francolí, es casa amb Mateu Rovira Vidal, barber, de 24 a. de Prasdip.

-Paulina Vila Torroella, de 34 a. de Montblanc, filla de Jaume i Maria, ambdós de l'Espluga de Francolí, es casa amb Juan Àlvarez, sastre de 30 a. de Pontevedra.

-Maria Crusat Escoter, de 20 a. filla de Joan, de l'Argentera i Teresa, del Pinatell (Rojals), es casa amb Joan Cabrer Cabrer, carrabiner de Riudecols.

-Josep Puig Macip, forner, 25 a. fill de Josep, pagès, tots de Pontils i d'Antònia, de Santa Perpètua de Gaià, es casa amb Maria Vives Recasens, de 26 a. filla de Joan, pagès de Figuerola del Camp i Francesca, de Barberà de la Conca.

-Francesca Salvany Anglès, de 21 a. resident a Tarragona, filla d'Isidre, pagès i Maria, tots de l'Espluga de Francolí, es casa amb Josep Miró Pollanc, pagès de 22 a. nat a Miravet (Ribera d'Ebre) i veí de Tarragona.

-Dolors Saumell Vallverdú, de 22 a. filla de Josep, pagès de Blancafort i Teresa, de Senan, es casa amb Eugenio García Rodríguez, guàrdia civil de Saragossa, de 21 a.

-Magí Miró Cartanyà, pagès de 27 a. veí de Tarragona, fill de Francesc, pagès i Maria, tots de Vilaverd, es casa amb Magdalena Manresa Martorell, de Tarragona, fa de testimoni Josep Soler Soler, pagès de Vilaverd.

Font: AHAT, Fons Parroquial de Sant Francesc d'Assís de Tarragona, Matrimonis (1863-1887). L'ordre interior dins cada any que seguim és cronològic.

5. Parelles que bategen un fill a la parròquia de Santa Maria de la Catedral de Tarragona, on un dels seus membres és originari de la Conca de Barberà (1872-75)

1872

-Hipòlita Calmell, de Montblanc, casada amb Josep Moragues, pastor de Tarragona.

-Salvador Cendra Queralt, pagès de la Guàrdia dels Prats, de pare guardiol i mare del Pla de Santa Maria, casat amb Antònia Comelles, nada a Os de Balaguer.

-Francesca Anguera Calvet, filla de Josep i Maria, tots de l'Espluga de Francolí, casada amb Antoni Segarra Massó, de Tarragona (en el bateig fa de padrina Maria Vallcorba, de Montblanc).

-Joan Manasanc Roca, pagès de Peralta de la Sal (La Llitera), fill de Cristòfor, de Belltall i Teresa, de Peralta, casat amb Francesca Garcia, de Riudecanyes.

-Josep Morera, comerciant, fill de Francesc de Sant Martí d'Albardells-Argençola-) i Coloma, de Santa Coloma de Queralt, casat amb Simona Bover (fa de padri de bateig Joan Just, metge i Maria Morera, tots de Santa Coloma de Queralt).

-Josep Barrot Vallverdú, blanquer de Montblanc, casat amb Josepa Franquet, de Vimbodí.

-Antònia Miquel Almenara, filla de Joan i Raimunda, tots de Conesa, casada amb Nicasi Segalà Boronat, pagès d'El Catllar. El 1875 tenen un altre fill.

-Josep M. Serret Bou, professor de música, de l'Espluga de Francolí, fill d'Eloi de Montblanc i Raimunda, de l'Espluga, casat amb Dolors Pla Orgaz, de Tarragona.

-Francesc Isbert Esplugues, farmacèutic de Santa Coloma de Queralt, fill de Mateu i Maria, casat amb Maria Rovira, de Tarragona (fa de padri Ramon Isbert, comerciant de Santa Coloma de Queralt).

- Joan-Baptista Vidal Palma, pagès de Tarragona, de parre tarragoní i mare montblanquina (Josepa).
- Joan Andreu Calvet, propietari de Barberà de la Conca, fill de Pere, de Biure de Gaià i de la barberenca Maria, casat amb Rosa Morgades, de Vilafranca del Penedès.

1873

- Bonaventura Ferran Sants, mariner, fill de Josep i Teresa, casat amb Caterina González de Tarragona.
- Jaume Domènec Freixes, sabater d'Albarca, fill d'Isidre, de Vilanova de Prades i de Paula, de Cornudella del Montsant, casat amb Antònia Grau, de Tarragona.
- Felip Rosselló Guasc, confiter de Montblanc, fill de Josep, de Valls i d'Agustina, de Montblanc.
- Antònia Isern Feliu, de pare d'Alcover i mare de Rojals (Antònia), casat amb
- Ramon Clanxet Ainó, sabater de Montblanc (de pares de Barcelona), casat amb Rosa Torrell Domingo, de Tarragona (de pare alcoverenc i mare tarragonina).
- Josep Alegret Manens, pagès de Tarragona, de mare de l'Espluga de Francolí (Maria), casat amb Dolors Rovira Fortuny de Tarragona (pare d'Altafulla i mare d'El Catllar).
- Josep Prim Mates, pagès, nat a la Bisbal del Penedès, fill de Francesc i Maria (ella de les Piles), casat amb Càndida Capdevila Borràs, de Falset, el pare es deia Magí i la Mare Rosa (aquesta de Vimbodí).
- Francesca Anguera Calvet, filla de Josep i M. Anna, tots de l'Espluga de Francolí, casada amb Antoni Segarra Albert, pagès de Tarragona.

En aquest any trobem com a padrins de bateig a Ramon Marcè Llobet, pagès de Vallfogona de Riucorb i a Pau Vallverdú, forner de Senan.

1874

- Joan Dalmau Calderó, propietari de l'Espluga de Francolí (fill de Gabriel i Francesca), casat amb Josepa Pinyol, de Tarragona (fa de padrina del bateig l'espluguina Dolors Dalmau).
- Carme Roig Franquet, de l'Espluga de Francolí (filla de Ramon i Eulàlia), casada amb Agustí Bru Martorell, pagès de Tarragona.
- Cecília Llobet Roig, de Vallfogona de Riucorb, (filla d'Antoni i Maria Anna), casada amb Bonaventura Gras, pagès de Tarragona.
- Magí Casanoves Gassol, comerciant de Montblanc (fill de Magí i Raimunda), casat amb Magdalena Torrents, de Tarragona (en el bateig fa de padrí Joan-Baptista Sants, farmacèutic de Montblanc).

1875

- Pere Serra Escoter, del comerç, de la Guàrdia dels Prats, (fill de Jaume i Maria Antònia), casat amb Francesca Tomàs Queralt.
- Joan-Baptista Sants Bertran, farmacèutic de Montblanc (fill de Joan i Rosa), casat amb Josepa Carreras Rossinyol, de Tarragona (en el bateig fa de padrí Magí Casanoves, del comerç, nat a Montblanc).
- Antònia Santjoan Saumell, de Montblanc (filla de Pere i Antònia), casada amb Ramon Boronat, pastor de Vilallonga del Camp.

En diversos bateigs de 1875 fan de padrins Pere Tomàs Gual, propietari de Rocafort de Queralt i Rosa Recasens, de les Piles i Raimunda Soler, de Vilaverd.

Font: AHAT, Fons Parroquial de Santa Maria de la Catedral de Tarragona, Baptismes (1864-1874). L'ordre de presentació de les dades és cronològic.

6. Propietaris forasters de Montblanc (1844)

La Conca de Barberà (4)

Pira

-Bartomeu Mestre

Sarral

-Ramon Mateu

Solivella

-Antoni Civit

Vimbodí

-Josep Estrader

El Camp de Tarragona (4)

Figuerola del Camp

-Antoni Balenyà

Reus

-Manuel Malet

-Francesc Sociats

Tarragona

-Joan Santromà

Total: 8

Observació: no hem inclòs a la relació els terratinents que vivien en termes limítrofs a Montblanc.

Font: ACCB, FMM, Repartiment cadastral i personal de Montblanc, 1844, sign. 605.6/2.

7. Propietaris forasters de finques urbanes i rústiques de Montblanc (1859)

Demarcació de Tarragona (16)

La Conca de Barberà (4)

Sarral

-Ramon Mateu

Solivella

-Antoni Civit Ballart

Vimbodí

-Josep Estrader Roig

-Agustí Moragues

El Camp de Tarragona (11)

Cabra del Camp

-Manuel Ventosa Bella

Reus

-Ramon Alba Fabregat

-Marià Pàmies Domingo

-Baltasar de Toda Tàpies

Tarragona

-Antònia Pallissó Queraltó

-Josep Rosselló, sastre

- Joan Santromà Sants
- Rosa Vidal Montserrat

Valls

- Gertrudis Camell
 - Josepa Vinader Català
- Vilallonga del Camp
- Ramon Serra Moster

El Priorat (1)

Falset

- Marià Tomàs Ràfols

Demarcació de Lleida (3)

Les Garrigues (2)

L'Albi

- Martí Oller Civit

La Pobla de Cérvoles

- Mercè Avià Foguet

El Segrià (1)

Lleida

- Medir Òdena Ferriol

Demarcació de Barcelona (13)

El Garraf (2)

Vilanova i la Geltrú

- Joan Masalies
- Manuel de Torrents Figueró

El Pla de Barcelona (11)

Barcelona

- Mercè Avià Foguet
- Josep Bonet Puig
- Encarnació Carnicer Foguet
- Teresa Català
- Maria Estrader, vídua, actua en representació del seu germà Joan
- Francesca Mestres Foguet
- Gabriel Palau Mestres
- Rosic Bulló
- Josep Samsot Amorós
- Maria Teresa Xaparro Aguiló
- Vicenç Xuclà Guasc

Fora de Catalunya (1)

Madrid

- Joaquim Maria d'Aguiló

Total: 32

Observació: A la relació no hem inclòs als terratinents que vivien en termes limítrofs a Montblanc, com per exemple Barberà de la Conca, Blancafort, l'Espluga de Francolí, Rojals o Vilaverd, que són la majoria de forasters.

Font: ACCB, FMM, Amillament de Montblanc, 1859, sign. 607 i 608.1.